

ЧИН МЕСИ

КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ ЛАТИНСЬКОГО ОБРЯДУ

Конференція Єпископів
Римсько-Католицької Церкви в Україні

Львів 2019

Узгоджено з текстами *Римського Месалу*
(Третє взірцеве видання, 2012 р.)

Допоміжний текст для співслужителів.

- ГС – головний служитель
- 1С – перший співслужитель
- 2С – другий співслужитель
- ВС – всі співслужителі
- – тут можна згадати єпископів-помічників
- – змінні формулювання
- ➔ – кінець вставки, згідно з певними обставинами

Ч И Н М Е С И

ВСТУПНІ ОБРЯДИ

Коли зберуться вірні, священник у супроводі міністрантів виходить до вівтаря.
В цей час співається пісня на вхід.

Наблизившись до вівтаря, священник (і міністранти) глибоко кланяється, цілує вівтар і, якщо це доречно, окаджує хрест і вівтар.

Потім священник та міністранти займають свої місця.

Після закінчення пісні на вхід священник та вірні, стоячи, чинять хресне знамення. В цей час священник, звернений обличчям до людей, каже:

С. В Ім'я Отця, і Сіна, і Святого Духа.

В. АМІНЬ.

Далі священник звертається до людей і, розпростерши руки, вітає їх, кажучи:

С. Благодать Господа нашого Ісуса Христа, любов Бoga Отця і сопрічастя в Святому Духові нехай будуть з усіма вами.

В. І з духом твоїм.

Або:

С. Благодать вам і мир від Бoga, Отця нашого, і Господа Ісуса Христа.

В. І з духом твоїм.

Або:

С. Господь з вами.

В. І з духом твоїм.

Єпископ замість *Господь з вами* мовить:

Є. Мир вам.

В. І з дУХОМ твоїМ.

Священик, диякон або інший служитель може зробити короткий вступ у літургію дня.

АКТ ПОКАЯННЯ

Далі відбувається акт покаяння, до якого священик закликає вірних, кажучи:

Браті і сестри, візнаймо наші гріхи, щоб ми стали гідними звершення святих тайн.

Після короткої паузи всі промовляють формулювання загальної сповіді:

Сповідуюся Господу Бóгу Всемогутньому * і вам, браті і сестри, * що безмірно согрішив я * думкою, словом, учинком і недбальством.

Б'ючи себе в груди, промовляють :

Моя провіна, моя провіна, моя дуже велика провіна.

І продовжують:

Тому благаю Пресвятú завжди Діву Марію, * всіх Ангелів та Святих, і вас, браті і сестри, * молитися за мене до Господа Бóга нашого.

Далі священик уділяє розршення:

Нехай помилує нас Бог Всемогутній * і, відпустивши наші гріхи, * приведе нас до вічного життя.

Вірні відповідають: **Амінь.**

Або:

Священик закликає вірних до акту покаяння.

Браті і сестри, візнаймо наші гріхи, щоб ми стали гідними звершення святих тайн.

Після короткої паузи священик каже:

Помілуй нас, Гóсподи.

Вірні відповідають:

Бо згрішили ми перед Тобою.

Священик:

Яві нам, Гóсподи, своє милосердя.

Вірні:

І дай нам своє спасіння.

Далі священик уділяє розршення:

Нехай помілує нас Бог Всемогутній * і, відпустивши наші гріхи, * приведе нас до вічного життя.

Вірні відповідають: Амінь.

Або:

Священик закликає вірних до покаяння:

Браті і сестри, візнаймо наші гріхи, щоб ми стали гідними звершення святих тайн.

Після короткої паузи священик, диякон або інший служитель промовляє нижчелаведені заклики до Христа, що завершуються словами: *Господи, помилуй.*

С. Ти, котрий був посланий, щоб зцілити розкаяних у серці: Гóсподи, помілуй.

В. Гóсподи, помілуй.

С. Ти, котрий прийшов закликати грішників: Христе, помілуй.

В. Христе, помілуй.

С. Ти, котрий сидиш праворуч Отця, щоб заступатися за нас: Гóсподи, помíлуй.

В. Гóсподи, помíлуй.

Далі священник удíляє розрiшення:

Нехай помíлує нас Бог Всемогúтний * і, відпустíвши на́ші грíхи, * приведе́ нас до вічного життя́.

Вірні відповідають: **АМíнь.**

Далі слiдують заклик *Господи, змилуйся над нами* або *Господи, помилуй, якщо їх не використано у формулюванні акту покаяння.*

Гóсподи, змíлуйся над на́ми. Гóсподи, змíлуйся над на́ми.

Хрiсте, змíлуйся над на́ми. Хрiсте, змíлуйся над на́ми.

Гóсподи, змíлуйся над на́ми. Гóсподи, змíлуйся над на́ми.

Або:

С. Гóсподи, помíлуй. **В.** *Гóсподи, помíлуй.*

С. Хрiсте, помíлуй. **В.** *Хрiсте, помíлуй.*

С. Гóсподи, помíлуй. **В.** *Гóсподи, помíлуй.*

С. *Kyrie, eleison.* **В.** *Kyrie, eleison.*

С. *Christe, eleison.* **В.** *Christe, eleison.*

С. *Kyrie, eleison.* **В.** *Kyrie, eleison.*

ОБРЯД ОСВЯЧЕННЯ ВОДИ І ПОКРОПЛЕННЯ ВІРНИХ

Возлюблені браті, смиренно благаймо Гóспода Бóга на́шого, щоб Він благословíв цю сотворену вóду, яко́ю ми бóдемо окрóплені на спóмин на́шого Хрещення. Нехай Він сам відновíть нас, щоб ми були́ вірні Дúхові, яко́го отримали.

Після короткої паузи священник зі складеними руками мовить:

Всемогутній, вічний Боже, Ти хочеш, щоб водою, котра є джерелом життя і засобом очищення, були очищені також і наші душі, щоб вони отримали дар вічного життя; просимо Тебе: благослови † цю воду, якою ми будемо окроплені в Твій день, Господи. Віднові в нас джерело своєї благодаті і охороняй від усякого зла наші душі й тіла, щоб ми могли з чистим серцем наблизитись до Тебе та отримати Твоє спасіння. Через Христа, Господа нашого.

В. Амінь.

Після окроплення вірних освяченою водою священник промовляє зі складеними руками таку молитву:

Нехай Всемогутній Бог очістить нас від гріхів * і вчинить, щоб завдяки Євхаристійній Жертві ми удостоїлися участі у трапезі Його Царства.

В. Амінь.

Якщо це передбачено, співається або читається гімн Слава во вишніх Богу.

Слава во вишніх Богу * і на землі мир людам доброї волі. * Прославляємо Тебе, * благословляємо Тебе, * поклоняємось Тобі, * величаємо Тебе. * Подяку Тобі складаємо, * бо велика слава Твоя, * Господи Боже, Царю Небесний, * Боже Отче Всемогутній. * Господи Сину Єдинородний, * Ісусе Христе, * Господи Боже, Агнче Божий, Сину Отця, * що береш гріхи світу, * помилуй нас; * що береш гріхи світу, * прийми благання наші; * що сидиш праворуч Отця, * помилуй нас. * Бо лише Ти – Святий, * лише Ти – Господь, * лише Ти – Всевишній, Ісусе Христе, * зі Святим Духом у славі Бога Отця. * Амінь.

Після закінчення гімну священник зі складеними руками мовить: **Молімося.**

Священик із розпростертими руками мовить колекту. Після її закінчення вірні відповідають: **Амінь.**

Після цього диякон або священник йде до амвона. Якщо цього вимагають обставини, то разом з ним ідуть міністранти з кадильницею і свічками. На амвоні диякон або священник мовить:

Госпóдь з ва́ми.

Всі відповідають:

І з ду́хом твої́м.

Диякон або священник мовить:

Чита́ння свято́го Єва́нгелія від (Мате́я, Марка́, Луки́, Йоа́на).

І чинить хресне знамення на книзі, а також на чолі, устах та грудях.

Вірні відповідають:

Сла́ва Тобі́, Го́споди.

Якщо є окадження, диякон або священник спочатку окаджує книгу, а потім читає (співає) Євангеліє.

Після Євангелія диякон або священник мовить (співає):

Сло́во Госпа́днє.

Всі відповідають:

Сла́ва Тобі́, Хри́сте.

Диякон або священник цілує книгу й тихо каже:

Слова́ми Єва́нгелія неха́й зми́ються на́ші прові́ни.

Далі настає гомілія, неодмінна в неділі й обов'язкові свята, а в інші дні – бажана.

Якщо передбачено, після закінчення гомілії співається або рецитуються Символ віри:

Ві́рую в єди́ного Бо́га, * Отця́ Вседержи́теля, Творця́ не́ба і землі́, * всьогó ви́димого і неви́димого. * І в єди́ного Го́спода Ісу́са Хри́ста, * Си́на Бо́жого Єдиноро́дного, * від Отця́ ро́дженого пе́ред всіма́ віка́ми. * Бо́га від Бо́га, Сві́тло від Сві́тла, * Бо́га істи́нного від Бо́га істи́нного, * ро́дженого, несотво́реного, * єдиносúщного з Отце́м, * що че́рез Ньогó все ста́лося. * Він за́для нас, люде́й, і на́шого ра́ди спасі́ння зйшо́в із небес

(під час наступних слів аж до “*став чоловіком*” усі схиляються в поклони)

і воплотівся з Духа Святого і Марії Діви, * і став чоловіком. * І був розп'ятий за нас * за Понтія Пилата, * і страждав, і був похований. * І воскрес у третій день згідно з Писанням, * і вознісся на небо, і сидить праворуч Отця. * І вдруге прийде зі славою * судити живих і мертвих, * а Його Царству не буде кінця. * І в Духа Святого, Господа Животворного, * що від Отця і Сина ісходить, * що з Отцем і Сином рівнопоклоняємий і рівнославимий, * що говорив через пророків. * І в єдину, святу, вселенську й апостольську Церкву. * Ісповідую одне Хрещення на відпущення гріхів. * Очікую воскресіння мертвих * і життя майбутнього віку. * Амінь.

Замість Нікейсько-Константинопольського символу віри, особливо під час Великого Посту та Великоднього періоду, можна використати христильний символ Римської Церкви, інакше званий Апостольським:

Вірую в Бога, Отця Вседержителя, Творця неба і землі, і в Ісуса Христа, Його Єдиного Сина, Господа нашого,

Від цих слів і аж до Марії Діви... всі схиляються в поклони.

що був зачатий від Духа Святого і народився від Діви Марії, що страждав за Понтія Пилата, був розп'ятий, і помёр, і був похований, і зійшов у відхлань. Третього дня воскрес із мертвих, вознісся на небеса і сидить праворуч Бога Отця Вседержителя, звідки прийде судити живих і мертвих. Вірую в Духа Святого, святу вселенську Церкву, сопрічастья святих, відпущення гріхів, воскресіння плоти, вічне життя. Амінь.

Далі мовиться Вселенська молитва, якою священник керує з місця головування або з амвона.

ЄВХАРИСТІЙНА ЛІТУРГІЯ

ПРИГОТУВАННЯ ДАРІВ

Після літургії Слова розпочинається спів на приготування дарів. У цей час міністранти кладуть на вівтар корпорал, пурифікатор, чашу, пальку і Месал. Священик, стоячи біля вівтаря, бере дискос із хлібом, підносить його над вівтарем, тихо кажучи:

Благословénний Ти, Гóсподи, Бóже всéсвіту, бо з Твоєї щéдрості ми отримали хліб, який Тобі принóсимо, – плід землі й праці рук людських. Нехáй він ста́не для нас хлі́бом житт́я.

Потім кладе дискос із хлібом на корпорал.

Якщо не виконується спів на принесення дарів, священик може сказати ці слова голосно, тоді всі можуть відповісти:

Благословénний Ти, Бóже, навíки.

Диякон або священик наливає до чаші вина і трохи води, тихо кажучи:

Че́рез цю та́йну води́ й вина́ дай нам, Бóже, у́часть у божéственній природі Того́, котрий прийня́в на́шу людську́ природу.

Потім священик бере в руки чашу і, піднісши її дещо над вівтарем, тихо говорить:

Благословénний Ти, Гóсподи, Бóже всéсвіту, * бо з Твоєї щéдрості ми отримали вино́, яке́ Тобі принóсимо, – * плід виногра́дної лози́ й праці рук людських. * Нехáй воно́ ста́не для нас духо́вним напо́єм.

Після цього ставить чашу на корпорал.

Якщо не виконується спів на принесення дарів, священик може сказати ці слова голосно, і в кінці всі можуть відповісти:

Благословénний Ти, Бóже, навíки.

Далі священик, глибоко схилившись, тихо мовить:

Нехáй ми з ду́хом смире́ння і сокру́шеним се́рцем * бу́демо прийня́ті Тобо́ю, Гóсподи. * Нехáй на́ша же́ртва так нині зве́ршиться пе́ред Тобо́ю, Гóсподи Бóже, * щоб вона́ була́ Тобі уго́дною.

Якщо це доречно, священник окаджує дари, хрест і вітвар, після чого диякон або інший міністрант окаджує священника й людей.

Священик, стоячи збоку вітваря, омиває руки, тихо кажучи:

Омий мене, Гóсподи, від мого́ беззакóння * і від гріха́ мого́ мене́ очисти́.

Стоячи по центру вітваря, священник, звернений обличчям до людей, розводячи і складаючи руки, мовить:

Молі́ться, браті́ і сестри́, * щоб моя́ і ва́ша жéртва * ста́ла уго́дною Бо́гу Отцю́ Всемогу́тньому.

Вірні встають і відповідають:

Нехай Господь прийме жéртву з твої́х рук * на чéсть і сла́ву свого́ Імені, * а також для блага́ на́шого і всієї́ Йо́го святої́ Цéркви.

Тоді священник із розведеними руками мовить молитву над дарами.

ЄВХАРИСТІЙНА МОЛИТВА

С. Господь з ва́ми.

В. І з ду́хом Твої́м.

Підносячи руки, священник мовить:

Уго́ру серця́.

Усі:

Підно́симо їх до Го́спода.

С. Подя́ку склада́ймо Го́споду Бо́гу на́шому.

Усі відповідають:

Досто́йне це і пра́ведне.

Священик з розведеними руками мовить префацію.

Під кінець префації він складає руки і разом з вірними закінчує префацію, співаючи або виразно рецитуючи:

Свят, Свят, Свят Господь Бог Савао́т. * Пóвні небеса́ і земля́ сла́ви Твоєї́. * Осáнна во ви́шніх. * Благосло́вénний, хто іде́ в Ім'я́ Господнє. * Осáнна во ви́шніх.

ПЕРША ЄВХАРИСТІЙНА МОЛИТВА (РИМСЬКИЙ КАНОН)

ГС Всеблагий Отче, * смиренно благаємо і просимо Тебе через Ісуса Христа, Твого Сіна, нашого Господа,

складає руки й мовить:

щоб Ти прийняв

чинить хресне знамення над хлібом і чашею, промовляючи:

і благословив ✠ ці дари, ці приношення, цю святую непорочну жертву.

Розвівши руки, священник говорить:

Принесимо їх Тобі насамперед * за Твою святую вселенську Церкву. * Благоволі обдарувати її миром, охороняти, єднати і керувати нею по всій землі * разом із Твоїм слугою нашим Папою Н. і нашим єпископом Н. □, * а також з усіма правочинними та сповідниками католицької й апостольської віри.

СПОМИН ЖИВИХ

ІС Пам'ятай, Господи, про Твоїх слуг і слугинь Н. і Н.,

Священик може голосно назвати тих, за кого особливо молитися.

і про всіх тут присутніх, * віра котрих Тобі відома та відданість відома.

Складає руки і деякий час молитися мовчки.

Потім із розпростертими руками продовжує:

За них ми принесимо Тобі цю жертву прославлення, * а також і вони її принесуть * і возносять свої молитви до Тебе, * Бога вічного, живого й істинного, * за себе і всіх своїх близьких, * заради відкуплення своїх душ, * заради надії на спасіння та свій порятунок.

СПОМИН СВЯТИХ

2С ● З'єднані з усією Церквою, * з пошаною споминаємо * передусім преславно завжди Діву Марію, * Матір Бoga і нашого Гoспода Ісyса Хриcтa, * а також cвятoгo Йoсифa, * Обручника Пресвятої Дiви, * і Твоїх cвятих Апoстолiв та Мyченикiв: * Петрa і Павлa, Андрiя * (Яковa, Йоaнa, Томy, * Яковa, Филипa, Вартоломeя, * Матeя, Сiмона і Тадeя, * Лiна, Клeтa, Климeнтa, Сiкcтa, * Корнeлiя, Кипрiяна, Лаврeнтiя, Хризoгoнa, * Йоaнa і Павлa, Кoсьмy і Дaм'яна) * і всiх Твоїх Святiх. * Зaдля їхнiх заслyг і молитoв вчинi, * щoб ми в усьoму зазнавaли допомoги Твогo покpовитeльcтвa.

(Через Хриcтa, Гoспода нашoгo. Аминь.)

ВЛАСНІ СПОМИНИ ДНЯ

В УРОЧИСТІТЬ РІЗДВА І В ОКТАВІ

2С ● З'єднані з усією Церквою, * ми урочисто відзначаємо найcвящeннiший день (найcвящeннiшу нiч), * коли Пресвятa Дiвa Марiя у своїй непорyшенiй дiвoчocтi далa cвiту Спacитeля, * і з пошаною споминаємо передусім преславно завжди Діву Марію, * Матір Бoga і нашого Гoспода Ісyса Хриcтa, →

В УРОЧИСТІТЬ БОГОЯВЛЕННЯ ГОСПОДНЬОГО

2С ● З'єднані з усією Церквою, * ми урочисто відзначаємо найcвящeннiший день, * коли Твій Єдинорoдний Син, * рiвний Тобi у вiчнiй cлaвi, * явивcя в правдiвoму, як наше, і вiдимoму тiлi, * і з пошаною споминаємо передусім преславно завжди Діву Марію, * Матір Бoga і нашого Гoспода Ісyса Хриcтa, →

ВІД МЕСИ ПАСХАЛЬНОЇ ВИГІЛІЇ ДО 2 ВЕЛИКОДНЬОЇ НЕДІЛІ

2С ● З'єднані з усією Церквою, * ми урочисто відзначаємо найсвятіший день (найсвятішу ніч) * воскресіння в тілі Господа нашого Ісуса Христа * і з пошаною споминаємо передусім преславно завжди Діву Марію, * Матір Бoga і нашого Господа Ісуса Христа, →

В УРОЧИСТІТЬ ВОЗНЕСІННЯ ГОСПОДНЬОГО

2С ● З'єднані з усією Церквою, * ми урочисто відзначаємо найсвятіший день, * коли наш Господь, Твій Єдинородний Син, * підніс до слави по Твоїй правіці * сполучену з собою нашу тлінну природу, * і з пошаною споминаємо передусім преславно завжди Діву Марію, * Матір Бoga і нашого Господа Ісуса Христа, →

У НЕДІЛЮ ЗІСЛАННЯ СВЯТОГО ДУХА

2С ● З'єднані з усією Церквою, * ми урочисто відзначаємо найсвятіший день П'ятидесятниці, * коли Святий Дух зійшов на Апостолів * у вигляді язиків полум'я, * і з пошаною споминаємо передусім преславно завжди Діву Марію, * Матір Бoga і нашого Господа Ісуса Христа, →

→ а також святого Йосифа, * Обручника Пресвятої Діви, * і Твоїх святих Апостолів та Мучеників: * Петра і Павла, Андрія * (Якова, Йоана, Тому, * Якова, Филипа, Вартоломія, * Матія, Сімона і Тадія, * Ліна, Клімента, Сікста, * Корнелія, Кипріяна, Лаврентія, Хризогона, * Йоана і Павла, Космю і Дам'яна) * і всіх Твоїх Святих. * Задля їхніх заслуг і молитов * оточуй нас в усьому своєю могутньою опікою. (Через Христа, Господа нашого. Амінь.)

З розведеними руками священник мовить:

ГС ● Бóже, прийми мiлостиво цю жéртву служiння на́шого * i всiєї Твоєї ро́дини; * напóвни на́ші днi Твоiм мiром, * порятуй нас вiд вiчної заги́белi * та зволь залiчити до спiльнóти Твоiх ви́браних.

Складає руки:

(Чéрез Христа́, Гóспода на́шого. Амiнь.)

ВiД МЕСИ ПАСХАЛЬНОЇ ВИГЛIЇ ДО 2 ВЕЛИКОДНОЇ НЕДIЇ

ГС ● Бóже, прийми мiлостиво цю жéртву служiння на́шого * i всiєї Твоєї ро́дини. * Прино́симо iї Тобi на-самперед за тих, * котрих Ти вiродив з води i Святóго Дýха, * вiдпускаючи їм усi грiхи. * Напóвни на́ші днi Твоiм мiром, * порятуй нас вiд вiчної заги́белi * та зволь залiчити до спiльнóти Твоiх ви́браних.

Складає руки:

(Чéрез Христа́, Гóспода на́шого. Амiнь.)

Тримаючи руки простягнутими над дарами, священник мовить:

ВС Прóсимо Тебé, Бóже: * вчинi цi принéсенi дарi * в усьóму благословéнными, * прийнятними, доскона́лими та угóдними Тобi, * щoб вони́ стáли для нас Тiлом i Крóв'ю Твогó возлюбленого Сiна, * Гóспода на́шого Исyса Христа́.

Складає руки.

В подальших формулюваннях слова Христа належить вимовляти старанно i виразно, тому що цього вимагає їхнє значення.

Вiн напередóднi своiх страждáнь

Бере хлiб, трoхи пiдносить його над вiтварем i мовить:

взяв хлiб у своi святi й достóйни рýки,

Пiдводить очi.

пiдвiв óчи до нéба, * до Тебе, свогó Всемогýтного Бóга Отця * i, склáвши Тобi подяку, благословiв, * розламав i дав своiм учням, кáжучи:

Злегка схиляється.

**БЕРІТЬ І ЇЖТЕ З ЦЬОГО ВСІ:
ЦЕ Є ТІЛО МОЄ,
КОТРЕ ЗА ВАС БУДЕ ВІДАНЕ.**

Показує людям консекровану гостію, кладе її на дискос і преклоняє коліно.

Далі мовить:

Так са́мо пі́сля ве́чєрі

Бере чашу, трохи підносить її над вітварем і мовить:

**взяв цю пресла́вну ча́шу * в свої́ святи́ й досто́йні
ру́ки, * зно́ву скла́вши Тобі́ подя́ку, благосло́вів *
і пода́в свої́м у́чням, ка́жучи:**

Злегка схиляється.

**БЕРІТЬ І ПИЙТЕ З НЕЇ ВСІ:
ЦЕ Є ЧА́ША КРО́ВІ МОЄЇ
НОВО́ГО І ВІ́ЧНОГО ЗАВІ́ТУ,
КОТРА́ ЗА ВАС І ЗА БАГАТЬО́Х БУ́ДЕ ПРОЛІ́ТА
НА ВІДПУ́ЩЕННЯ ГРІХІ́В.
ЧИНІТЬ ЦЕ НА МІЙ СПО́МИН.**

Показує людям чашу, ставить її на корпорал і преклоняє коліно.

Далі священник мовить одну з акламацій:

ГС Це вели́ка та́йна ві́ри.

Вірні продовжують:

Проголо́шуємо сме́рть Твою́, Го́споди Ісу́се, * спові́дуємо
Твоє́ воскре́сіння * і очі́куємо Твого́ прише́стя в сла́ві.

Або:

ГС Вели́ка та́йна на́шої ві́ри.

В. Ко́жного ра́зу, коли́ цей хлі́б спожива́ємо * і п'ємо́
з цієї́ ча́ші, * проголо́шуємо сме́рть Твою́, Го́споди, *
і очі́куємо Твого́ прише́стя в сла́ві.

Або:

ГС Та́йна віри.

В. Ти своїм хресто́м і воскресі́нням відкупі́в нас; *
спасі́ нас, Спасі́телю світу.

Далі священник мовить із розпростертими руками:

ВС Го́споди, ми, Тво́ї слуги * і Твій святи́й наро́д, *
спомина́ючи Христа́, Си́на Твого́, Го́спода на́шого, як
Його́ блаже́нні стра́сті, * так і воскресі́ння з відхлани́ та
на небеса́ пресла́вне вознесі́ння, * прино́симо Тво́їй
найдосто́йнішій ве́личі * з отримани́х від Те́бе дарі́в *
же́ртву чи́сту, * же́ртву свята́, * же́ртву непоро́чну: *
святи́й хлі́б ві́чного життя́ * та ча́шу вікові́чного
спасі́ння.

ВС Зверні́ на не́ї свій ми́лостивий і я́сний по́гляд * та
приймí її, * як Ти прийня́в прино́шення свого́ слуги́, *
пра́ведного Авеля́, * же́ртву на́шого патріа́рха Авра́ама * і те свята́е прино́шення, ту непоро́чну же́ртву, *
яку́ прині́с Тобі́ Твій верхо́вний священник Мелхиседе́к.

Священик складає руки і, схилившись, продовжує:

ВС Смирéнно блага́ємо Тебе́, Всемогу́тній Бо́же: *
нехай ця же́ртва рука́ми Твого́ свята́го Ангела́ бу́де
занéсена на ви́шній Твій престо́л, * пе́ред обли́ччя
Твоє́ї Бо́жої ве́личі, * щоб ми, прийма́ючи з цьо́го
вівтаря́ * Пресвята́е Ті́ло й Кро́в Твого́ Си́на,

Випростовується і чинить хресне знамення, кажучи:

сповни́лися вся́ким небéсним благословéнням і бла-
года́ттю.

Складає руки.

(Че́рез Христа́, Го́спода на́шого. Амі́нь.)

СПОМИН ПОМЕРЛИХ

З розпростертими руками священник мовить:

ЗС Пам'ята́й тако́ж, Го́споди, про свої́х слуг і слу-
ги́нь **Н.** і **Н.**, *

Священик може голосно назвати тих, за кого особливо молитися.

**котрі перед нами відійшли зі знаком віри * і покóбять-
ся у сні міру.**

Складає руки та деякий час мовчки молитися за померлих.

Потім, розпростерши руки, продовжує:

**Благáємо Тебé: приведи їх * та всіх, хто почивáє
у Христі, * до місця прохолóди, світла та міру.**

Складає руки.

(Через Христа, Гóспода нашого. Амíнь.)

Правою рукою вдаряє себе в груди й каже:

4С Такóж і нам, Твоїм грішним слугам,

Розпростерши руки, каже:

**котрі упováють на Твоé велике милосéрдя, * дай
участь у спільнóті з Твоїми святими Апóстолами та
Мучениками: * Йоáном Хрестітелем, Стефáном, *
Матієм, Варнавою, * (Игна́тієм, Олекса́ндром, * Мар-
целі́ном, Петро́м, * Фелі́цітою, Перпету́сю, * Ага́тою,
Люці́єю, * Агнесо́ю, Цеци́лією, Анастасі́єю) * і всіма
Твоїми Святими; * допусти́ нас до їхнього со́нму: *
прóсимо Тебé не як Тóго, хто оцінює заслуги, але́ як
Тóго, хто щедро дарує милість.**

Складає руки.

Через Христа, Гóспода нашого.

Продовжує:

ГС Через Ньóго, Бóже, всі ці блага́ завжди твóриш,
освячуєш, животвори́ш, * благословля́єш і дає́ш нам.

Священик бере дискос із гостією і чашу та, підносячи їх, мовить:

ВС Через Христа, з Христóм і в Христі * Тобі, Бóже
Отче Всемогúтній, * в єдності Свято́го Дúха * всяка
честь і сла́ва * на віки вічні.

Вірні відповідають:

Амíнь.

ДРУГА ЄВХАРИСТІЙНА МОЛИТВА

С. Господь з ва́ми.

В. І з ду́хом Твої́м.

С. Уго́ру серця́.

В. Підно́симо їх до Го́спода.

С. Подя́ку склада́ймо Го́споду Бо́гу на́шому.

В. Досто́йне це і пра́ведне.

Воі́стину, досто́йне це й пра́ведне, слу́шне та спасе́нне, * щоб ми за́вжди та всюди скла́дали подя́ку Тобі́, свя́тій О́тче, * че́рез Ісу́са Хри́ста, Твого́ возлю́бленого Си́на.

Він – Твоє́ Сло́во, * яки́м Ти усе́ створи́в. * Ти зісла́в нам Йо́го як Спаси́теля і Відку́пите́ля, * котри́й во́плоті́вся з Ду́ха Свято́го * і наро́дівся з Ді́ви. * Він, вико́нуючи Твою́ во́лю * і набува́ючи для Те́бе свя́тій наро́д, * розпросте́р свої́ ру́ки на хресті́, * щоб подола́ти сме́рть і яви́ти воскре́сіння.

Тому́ з А́нгелами і всіма́ Свя́тими * проголо́шуємо Твою́ сла́ву, ра́зом із ни́ми взива́ючи:

В. Свят, Свят, Свят Госпо́дь Бог Савао́т. * По́вні небеса́ і земля́ сла́ви Твоє́ї. * Осáнна во ви́шніх. * Благосло́вє́ний, хто іде́ в Ім'я́ Госпо́дне. * Осáнна во ви́шніх.

Священик, розвівши руки, мовить:

ГС Воі́стину свя́тій Ти, Бо́же, * джерелó вся́кої свя́тості́.

Священик складає руки і, тримаючи їх простягнутими над дарами, мовить:

ВС Тож освя́ті ці дари́ * росо́ю Твого́ Ду́ха,

Складає руки й чинить хресне знамення над хлібом і чашею, мовлячи:

щоб вони́ ста́ли для нас Ті́лом ✠ і Крóв'ю * Го́спода на́шого Ісу́са Хри́ста.

Складає руки.

В подальших формулюваннях слова Христа належить вимовляти старанно і виразно, тому що цього вимагає їхнє значення.

Він, коли добровільно віддав себе на страждання,

Священик бере хліб, трохи підносить його над вівтарем і мовить:

взяв хліб і, складаючи Тобі подяку, * розламав і дав своїм учням, кажучи:

Злегка схиляється.

**БЕРІТЬ І ЇЖТЕ З ЦЬОГО ВСІ:
ЦЕ Є ТІЛО МОЄ,
КОТРЕ ЗА ВАС БУДЕ ВІДАНЕ.**

Показує людям консекрвану гостію, кладе її на дискос і преклоняє коліно.

Далі мовить:

Так само після вечері

Бере чашу, трохи підносить її над вівтарем і мовить:

взяв чашу * і знову, складаючи подяку, * подав своїм учням, кажучи:

Злегка схиляється.

**БЕРІТЬ І ПИЙТЕ З НЕЇ ВСІ:
ЦЕ Є ЧАША КРОВОЇ
НОВОГО І ВІЧНОГО ЗАВІТУ,
КОТРА ЗА ВАС І ЗА БАГАТЬОХ БУДЕ ПРОЛІТА
НА ВІДПУЩЕННЯ ГРІХІВ.
ЧИНІТЬ ЦЕ НА МІЙ СПОМІН.**

Показує людям чашу, ставить її на корпорал і преклоняє коліно.

Далі священик мовить одну з акламацій:

ГС Це велика тайна віри.

Вірні продовжують:

Проголошуємо смерть Твою, Господи Ісусе, * сповідуємо Твоє воскресіння * і очікуємо Твого пришествя в славі.

Або:

ГС Велика тайна нашої віри.

В. Кожного разу, коли цей хліб споживаємо * і п'ємо з цієї чаші, * проголошуємо смерть Твою, Господи, * і очікуємо Твого пришестя в славі.

Або:

ГС Тайна віри.

В. Ти своїм хрестом і воскресінням відкупив нас; * спаси нас, Спасителю світу.

Священик, розвівши руки, мовить далі:

ВС Споминаючи смерть і воскресіння Твого Сіна, * жертуємо Тобі, Боже, хліб життя й чашу спасіння * і дякуємо за те, що Ти нас удостоїв * предстати перед Тобою і Тобі служити.

Смирінно благаємо Тебе, * щоб Святий Дух з'єднав нас усіх, * причасників Тіла і Крові Христа.

1С Пам'ятай, Боже, про Твою Церкву, розпорощену по всій землі. * Вдосконалюй її в любові разом з нашим Папою **Н.**, * нашим єпископом **Н.** □, * та всім духовенством.

У МЕСАХ ЗА ПОМЕРЛИХ:

1С Пам'ятай про Твого слугу **Н.**, * якого (Твою слугиню **Н.**, яку) Ти (сьогодні) покликав до себе з цього світу. * Вчини, щоб той, який був з'єднаний (та, яка була з'єднана) з Твоїм Сином подобою Його смерті, * також був з'єднаний (була з'єднана) з Ним подобою Його воскресіння.

2С Пам'ятай також про наших померлих братів і сестер, * що заснули з надією воскресіння, * та про всіх, котрі в Твоїй благодаті відійшли з цього світу. * Приведи їх до світла Твого обличчя. * Просьмо Тебе: помилуй всіх нас * і дай нам участь у вічному житті * з Пресвятою Богородицею Дівою Марією, * зі святим Йосифом, Її Обручником, * з блаженними Апостолами і всіма Святими, * котрі впродовж віків були Тобі угодні, * щоб ми разом з ними славили і величали Тебе

Складає руки.

через Твого Сина Ісуса Христа.

Священик бере дискос із гостією і чашу та, підносячи їх, мовить:

ВС Через Христа, з Христом і в Христі * Тобі, Боже, Отче Всемогутній, * в єдності Святого Духа * всяка честь і слава * на віки вічні.

Вірні відповідають:

АМІНЬ.

Далі йдуть обряди Причастя, стор. 59.

ТРЕТЯ ЄВХАРИСТІЙНА МОЛИТВА

Священик, розвівши руки, мовить:

ГС Воістину святій Ти, Бóже, * і слóшно сла́вить Тебе́ все Твоє́ створі́ння, * бо че́рез Тво́го Си́на, на́шого Го́спода Ісу́са Хри́ста, * си́лою Свято́го Ду́ха Ти все животво́риш і освячуєш * та не перестає́ш збира́ти свій наро́д, * щоб від схо́ду со́нця і аж до його́ захо́ду * він прино́сив Твоє́му І́мені чи́сту же́ртву.

Священик складає руки і, тримаючи їх простягнутими над дарами, мовить:

ВС Тож смире́нно блага́ємо Тебе́, Бóже, * освяти́ Святи́м Ду́хом ці дари́, які ми Тобі́ прино́симо для освя́чення,

Складає руки й чинить хресне знамення над хлібом і чашею, мовлячи:

щоб вони́ ста́ли Ті́лом ✠ і Кро́в'ю * Тво́го Си́на, Го́спода на́шого Ісу́са Хри́ста,

Складає руки.

за велі́нням котро́го ми зве́ршуємо ці та́йни.

В подальших формулюваннях слова Христа належить вимовляти старанно і виразно, тому що цього вимагає їхнє значення.

Він бо тіє́ї но́чі, в яку́ Його́ було́ відано,

Бере хлі́б, трохи підносить його над вівтарем і мовить:

взяв хлі́б і, склада́ючи Тобі́ подя́ку, благослови́в, * розлама́в і дав свої́м у́чням, ка́жучи:

Злегка схиляється.

**БЕРІТЬ І ЇЖТЕ З ЦЬОГО ВСІ:
ЦЕ Є ТІЛО МОЄ,
КОТРЕ́ ЗА ВАС БУ́ДЕ ВІДАНЕ.**

Показує людям консекровану гостію, кладе її на дискос і преклоняє коліно.

Далі мовить:

Так са́мо пі́сля ве́чері

Бере чашу, трохи підносить її над вітварем і мовить:

**взяв ча́шу * і, склада́ючи Тобі́ подя́ку, благослови́в *
і пода́в свої́м у́чням, ка́жучи:**

Злегка схиляється.

**БЕРІТЬ І ПИЙТЕ З НЕЇ ВСІ:
ЦЕ Є ЧА́ША КРО́ВІ МОЄЇ
НОВО́ГО І ВІ́ЧНОГО ЗАВІ́ТУ,
КОТРА́ ЗА ВАС І ЗА БАГАТЬО́Х БУ́ДЕ ПРОЛІ́ТА
НА ВІДПУ́ЩЕННЯ ГРІХІ́В.
ЧИНІТЬ ЦЕ НА МІЙ СПО́МИН.**

Показує людям чашу, ставить її на корпорал і преклоняє коліно.

Далі священник мовить одну з акламацій:

ГС Це вели́ка та́йна ві́ри.

Вірні продовжують:

В. Проголо́шуємо смерть Твою́, Го́споди Ісусе, * спові́дуємо Твоє́ воскресі́ння * і очі́куємо Твого́ прише́стя в сла́ві.

Або:

ГС Вели́ка та́йна на́шої ві́ри.

В. Ко́жного ра́зу, коли́ цей хлі́б спожива́ємо * і п'ємо́ з цієї ча́ші, * проголо́шуємо смерть Твою́, Го́споди, * і очі́куємо Твого́ прише́стя в сла́ві.

Або:

ГС Та́йна ві́ри.

В. Ти свої́м хресто́м і воскресі́нням відкупи́в нас; * спасі́ нас, Спасі́телю світу.

Священик, розвівши руки, мовить далі:

ВС Гбсподи, споминаючи спасенні страсті Твогб Сїна, * а такбж Йогб чудесне воскресїння і вознесїння на нббо, * та очїкуючи другого Йогб пришестя, * принбсимо Тобї сєред подячних молитбв * цю живу і святї жєртву.

Поглянь, прбсимо, на принбшення Твоєї Цєркви * і, розпїзнавши жєртву, принбсенням якої Ти схотїв умилостївитись, * вчинї, щбб ми, поживленї Тїлом і Крбв'ю Твогб Сїна * і наповненї Йогб Святїм Дїхом, * стали одним тїлом і однїєю душєю в Христї.

1С Нехай Він нас учїнить вїчним даром для Тєбе, * щбб ми отримали спадщину з Твоїми вїбраними, * насамперед із Пресвятою Дївою Богородїцею Марїєю, * зї святїм Йбсифом, Її Обручником, * з блаженними Апбстолами і славними Мучениками, * (зї святїм **Н.**)

Називається ім'я святого з дня або покровителя.

і всїма Святїми, * на постїйне застїпництво котрїх пєред Тоббю ми покладаємо свою надїю.

2С Прбсимо Тєбє, Ббже, * щбб ця жєртва нашого примїрення з Тоббю * принесла мир і спасїння усьбму свїтовї. * Змїцнї у вїрї та люббвї Твою Цєркву, подорожїуючу по землї, * разом з Твоїм слугбю, нашим Папою **Н.**, * з нашим єпїскопом **Н.** □, * з єпїскопським станом, з усїм духовєнством * та з усїм нарбдом Твогб володїння.

Вїслухай мїлостиво молитви Твоїх вїрних, * котрї з Твоєї вблї предстоять пєред Тоббю. * В милосєрдї своїм, о добрий Отче, * з'єднай із соббю всїх своїх дїтєй, * розпорбшених по всьбму свїтї.

● Приймї мїлостиво до свбго Царства наших помєрлих братїв і сестєр * та всїх, котрї подобалися Тобї та вїдїшли з цьбго свїту. * Надїємося, щбб разом із нїми ми бїдемо там вїчно радїти Твоєю славою.

Складає руки.

Через Гóспода на́шого Ісúса Христа́, * через котро́го Ти обдарóвуєш світ всякими благами.

Якщо ця Євхаристійна Молитва використовується в Месах за померлих, останню частину молитви за померлих можна змінити так:

● Пам'ятай про Тво́го слугу́ **Н.**, яко́го (Твоєю́ слуги́ню **Н.**, яку) * Ти (сього́дні) поклика́в до се́бе з цьо́го світу. * Вчини́, щоб той, який був з'єднаний (та, яка́ була́ з'єднана) з Твої́м Си́ном подобо́ю Йо́го сме́рті, * тако́ж був з'єднаний (була́ з'єднана) з Ним подобо́ю Йо́го воскресі́ння, * коли́ Він воскресіть тіла́ померлих з по́роху земно́го * і переми́нить на́ше пони́жене тіло, * щоб воно́ уподі́бнилось до Йо́го просла́вленого Ті́ла. * Приймí мило́стиво до сво́го Ца́рства на́ших померлих * та всіх, котрі́, Тобі́ подоба́ючись, відійшли́ з цьо́го світу. * Наді́мося, що ра́зом із німи́ ми бу́демо там ві́чно раді́ти Твоєю́ сла́вою, * коли́ Ти осу́шиш на на́ших оча́х уся́ку сльозу́, * бо, огляда́ючи Тебе́, Бо́же, таким, яким Ти є, * ми наві́ки ста́немо поді́бними до Те́бе * і прославля́тимемо Тебе́ без кінця́.

Складає руки.

Через Гóспода на́шого Ісúса Христа́, * через котро́го Ти обдарóвуєш світ всякими благами.

Священик бере дискос з гостією і чашу та, підносячи їх, мовить:

ВС **Через Христа́, з Христóм і в Христі́ * Тобі́, Бо́же О́тче Всемо́гутній, * в є́дності Свято́го Ду́ха * вся́ка честь і сла́ва * на ві́ки ві́чні.**

Вірні відповідають:

Амі́нь.

Далі йдуть обряди Причастя, стор. 59.

ЧЕТВЕРТА ЄВХАРИСТІЙНА МОЛИТВА

Префацию цієї Євхаристійної Молитви не можна замінювати іншою з огляду на структуру цієї Анафори, яка робить підсумок усієї історії спасіння.

С. Господь з ва́ми.

В. І з ду́хом Твої́м.

С. Уго́ру серця́.

В. Підно́симо їх до Го́спода.

С. Подя́ку склада́ймо Го́споду Бо́гу на́шому.

В. Достойне це і праведне.

С. Воістину, достойне це, щоб ми Тобі складали подяку, * і праведне, щоб ми Тебе прославляли, святий Отче, * бо тільки Ти – Бог живий та істинний. * Ти предвічний та існуєш повіки, * перебуваючи у недосяжному світлі. * Тільки Ти є добрий, * і як єдине джерело життя Ти все створив, * щоб наповнити свої створіння благословенням * і багатьох з них ошасливити сяйвом Твого світла.

Предстоять бо перед Тобою незліченні вїнства Ангелів, * котрі вдень і вночі служать Тобі * і, споглядаючи славу Твого обличчя, * безустанно Тебе прославляють. * Єднаючись із ними, ми разом з усім піднебесним створінням, * що славить Тебе нашими устами, * з радістю прославляємо Твоє Ім'я, співаючи:

В. Свят, Свят, Свят Господь Бог Саваот. * Півні небес і земля слави Твоїї. * Осанна во вишніх. * Благословенний, хто іде в Ім'я Господнє. * Осанна во вишніх.

Священик з розведеними руками каже:

Прославляємо Тебе, святий Отче, * бо Ти величний і все сотворив у мудрості та любові. * Ти сотворив людину на свій образ і довірив їй турботу про весь світ, * щоб, слугачи Тобі, єдиному Творцеві, * вона панувала над усяким створінням. * І коли людина через непослух відійшла від приязні з Тобою, * Ти не залишив її під владою смерті. * У своєму милосерді Ти поспішив з допомогою усім людям, * щоб вони, шукаючи, знайшли Тебе. * Багаторазово Ти укладав союз із людьми * і через пророків навчав їх очікувати спасіння.

Отче святий, Ти так возлюбив світ, * що коли настала повнота часів, * Ти зіслав нам як Спасителя свого Єдинородного Сіна. * Він воплотився з Духа Святого, * народився з Діви Марії * і був до нас подібний у всьому, крім гріха. * Убогим Він благовістив спасіння, * ув'язненим – визволення, а засмученим – радість. * Щоб виконати Твою волю, * Він видав себе самого на смерть * і, воскресавши з мертвих, переміг смерть і відновив життя. * Щоб ми жили вже не для себе, * а для Того, котрий за нас помер і воскрес, * Він зіслав від Тебе, Отче, * як перший дар для віруючих, Святого Духа, * який, довершуючи Його діло у світі, * наповнює його всяким освяченням.

Священик складає руки і, тримаючи їх простягнутими над дарами, каже:

ВС Тож пробимо Тебе, Боже: * нехай Святий Дух освятить ці дари,

Складає руки і чинить хресне знамення над хлібом і чашею, мовлячи:

щоб вони стали Тілом ✠ і Кр'ю * Господа нашого Ісуса Христа,

Складає руки.

для звершення цієї великої тайни, * яку Він залишив нам як вічний союз.

В подальших формулюваннях слова Христа належить вимовляти старанно і виразно, тому що цього вимагає їхнє значення.

Коли надійшла година, * в яку Христос мав бути прославлений Тобю, святий Отче; * Він, полюбивши своїх, котрі були у світі, * до кінця їх полюбив; * і коли споживали вечерю,

Бере хліб, трохи підносить його над вівтарем і мовить:

взяв хліб, * благословив, розламав * і дав своїм учням, кажучи:

Злегка схиляється.

**БЕРІТЬ І ЇЖТЕ З ЦЬОГО ВСІ:
ЦЕ Є ТІЛО МОЄ,
КОТРЕ ЗА ВАС БУДЕ ВІДАНЕ.**

Показує людям консекрвану гостію, кладе її на дискос і преклоняє коліно.

Далі мовить:

Так само

Бере чашу, трохи підносить її над вівтарем і мовить:

взяв чашу, наповнену з виноградної лози, * склав подяку і подав своїм учням, кажучи:

Злегка схиляється.

**БЕРІТЬ І ПИЙТЕ З НЕЇ ВСІ:
ЦЕ Є ЧАША КРОВОЇ МОЄЇ
НОВОГО І ВІЧНОГО ЗАВІТУ,
КОТРА ЗА ВАС І ЗА БАГАТЬОХ БУДЕ ПРОЛІТА
НА ВІДПУЩЕННЯ ГРІХІВ.
ЧИНІТЬ ЦЕ НА МІЙ СПОМІН.**

Показує людям чашу, ставить її на корпорал і преклоняє коліно.

Далі священник мовить одну з акламацій:

ГС Це велика тайна віри.

Вірні продовжують:

В. Проголошуємо смерть Твою, Господи Ісусе, * сповідуємо Твоє воскресіння * і очікуємо Твого пришестя в славі.

Або:

ГС Велика тайна нашої віри.

В. Кожного разу, коли цей хліб споживаємо * і п'ємо з цієї чаші, * проголошуємо смерть Твою, Господи, * і очікуємо Твого пришестя в славі.

Або:

ГС Тайна віри.

В. Ти своїм хрестом і воскресінням відкупив нас; * спаси нас, Спасителю світу.

Священик, розвівши руки, мовить далі:

ВС Господи, звершуючи тепер пам'ятку нашого відкуплення, * ми споминаємо смерть Христа і Його зішестя до відхлані, * сповідуємо Його воскресіння і вознесіння на небеса по Твою правіцю * і, очікуючи Його пришестя в славі, * приносимо Тобі, Боже, Його Тіло і Кров * як жертву, угодну Тобі і спасінню для всього світу.

Поглянь, Боже, на жертву, * яку Ти сам приготував своїй Церкві, * і милостиво вчини, щоб усі, котрі будуть причащатися * з цього одного хліба і чаші, * були з'єднані Святим Духом в одне тіло * і стали у Христі живою жертвою для возвеличення Твоїї слави.

1С Пам'ятай, Боже, про всіх, за ко́го ми прино́симо цю жер́тву: * передусім про Тво́го слугу́, на́шого Па́пу **Н.**, * про на́шого єпі́скопа **Н. □**, * про весь єпі́скопський стан і все духо́вєнство, * про тих, які склада́ють жер́тву і які тут прису́тні, * про весь Твій наро́д * та всіх, хто щі́рим се́рцем шука́є Тебе́.

2С Пам'ятай тако́ж про тих, що віді́йшли з цьо́го сві́ту в ми́рі Христо́вому, * та про всіх поме́рлих, ві́ру котри́х знав тільки Ти. * О до́брий О́тче, обда́руй нас, своі́х діте́й, * небє́сною спа́дщиною * з Пресвято́ю Ді́вою Богоро́дицею Марі́єю, * зі святи́м Йо́сифом, Ї́ї Обру́чником, * з Апóстолами і всіма́ Свя́тими у Тво́єму Ца́рстві, * де з усі́м створі́нням, ви́зволеним від зі́псуття грі́ха і сме́рті, * ми бу́демо просла́вляти Тебе́ че́рез Го́спода на́шого Ісу́са Христа́,

Складає руки.

че́рез котро́го Ти обда́ронуєш сві́т уся́кими бла́гами.

Священик бере дискос із гостією і чашу та, підносячи їх, мовить:

ВС Че́рез Христа́, з Христо́м і в Христі́ * Тобі́, Бо́же, О́тче Всемо́гутній, * в є́дності Свято́го Ду́ха * вся́ка честь і сла́ва * на ві́ки ві́чні.

Вірні відповідають:

Амі́нь.

Далі йдуть обряди Причастя, стор. 59.

ПЕРША ЄВХАРИСТІЙНА МОЛИТВА “ПРО ПРИМИРЕННЯ”

С. Господь з ва́ми.

В. І з ду́хом Твої́м.

С. Уго́ру серця́.

В. Підно́симо їх до Го́спода.

С. Подя́ку склада́ймо Го́споду Бо́гу на́шому.

В. Достойне це і пра́ведне.

Воістину, досто́йне це і пра́ведне, щоб ми Тобі́ за́вжди скла́дали подя́ку, * Го́споди, святи́й О́тче, Всемо́гутній ві́чний Бо́же.

Ти не перестає́ш заохочува́ти нас жи́ти життя́м по́вним * і, бу́дучи бага́тим милосе́рдям, пості́йно дару́єш сво́є про́щення * і запро́шуєш грі́шників дові́ритись Тво́їй ми́лості.

Бага́то разі́в ми пору́шували сою́з із Тобо́ю, * а Ти за́мість то́го, щоб відверну́тись, укла́в з лю́дством нови́й сою́з * че́рез Ісу́са Хри́ста, Твого́ Си́на, на́шого Відку́пите́ля: * сою́з такий мі́цний, що ніщо́ не мо́же його́ розірва́ти.

Ніні́ Ти дає́ш сво́єму наро́дові час благода́ті та примі́рення, * щоб, зверну́вши до Те́бе серця́ і відкрива́ючись повно́ті Свято́го Ду́ха, * він навчи́вся дові́ряти Ісу́сові Хри́стові та служи́ти всі́м лю́дям.

Тому́, по́вні захо́плення, ми просла́вляємо́ си́лу Тво́єї любо́ві * і, раді́ючи з при́воду на́шого спасі́ння, * ра́зом із незлі́ченними небес́ними со́нмами * співа́ємо триумфа́льний гі́мн, безу́ста́нно звива́ючи:

В. Свят, Свят, Свят Госпо́дь Бог Савао́т. * По́вні небеса́ і земля́ сла́ви Тво́єї. * Осанна во ви́шніх. * Благосло́вє́нний, хто іде́ в Ім’я́ Госпо́дне. * Осанна во ви́шніх.

Священик, розвівши руки, мовить:

ГС Воістину Ти святий, Бóже; * Ти від почáтку світу дієш так, * щоб людина була святою, як Ти є святий.

Священик складає руки і, тримаючи їх простягнутими над дарами, мовить:

ВС Поглянь, прóсимо, на дарі Твогó наро́ду * і зішли на них міць свого́ Ду́ха, *

Складає руки й чинить хресне знамення над хлібом і чашею, мовлячи:

щоб ста́ли Ті́лом ✕ і Крóв'ю *

Складає руки.

возлю́бленого Си́на Твогó, Ісу́са Христа́, * у котро́му та́кож і ми є Тво́їми си́нами.

Хоча́ ко́лись ми бу́ли воістину за́губленими * і не-достóйними на́блізитися до Те́бе, * Ти полюбів нас найви́щою любóв'ю, * бо Твій Син, єди́ний Пра́ведник, ви́дав себе́ на сме́рть, * не завага́вшись зара́ди нас бу́ти прибі́тим до де́рева хреста́.

Він же пе́ред тим, як Йо́го розпросте́рти між не́бом і земле́ю раме́на * утвори́ли знак Твогó незла́много сою́зу, * схоті́в зі свої́ми у́чнями святкува́ти Па́сху.

В подальших формулюваннях слова Христа треба вимовляти старанно і виразно, бо цього вимагає їхнє значення.

Ко́ли вони́ спожива́ли вече́рю,

Бере хліб, трохи підносить його над вітварем і мовить:

Він взяв хліб * і, подя́ку Тобі́ склада́ючи, благосло-вív, * розлама́в і дав свої́м у́чням, ка́жучи:

Злегка схиляється.

**БЕРІТЬ І ЇЖТЕ З ЦЬОГО ВСІ:
ЦЕ Є ТІЛО МОЄ,
КОТРЕ́ ЗА ВАС БУ́ДЕ ВИ́ДАНЕ.**

Показує людям консекровану гостію, кладе її на дискос і преклоняє коліно.

Далі мовить:

**Так са́мо пі́сля ве́чері, * зна́ючи, що Він примі́рить
усе́ в собі́ * Кро́в'ю, пролі́тою на хре́сті,**

Бере чашу, трохи підносить її над вітарем і мовить:

**взяв ча́шу, напов́нену пло́дом виногра́ду, * і, зно́ву
склада́ючи Тобі́ подя́ку, * пода́в свої́м у́чням, ка́жучи:**

Злегка схиляється.

**БЕРІТЬ І ПИЙТЕ З НЕЇ ВСІ:
ЦЕ Є ЧА́ША КРО́ВІ МОЄ́Ї
НОВО́ГО І ВІ́ЧНОГО ЗАВІ́ТУ,
КОТРА́ ЗА ВАС І ЗА БАГАТЬО́Х БУ́ДЕ ПРОЛІ́ТА
НА ВІДПУ́ЩЕННЯ ГРІХІ́В.
ЧИНІТЬ ЦЕ НА МІ́Й СПО́МИН.**

Показує людям чашу, ставить її на корпорал і преклоняє коліно.

Далі священник мовить одну з акламацій:

ГС Це вели́ка та́йна ві́ри.

В. Проголо́шуємо сме́рть Твою́, Го́споди Ісу́се, * спові́
дуємо Твоє́ воскресі́ння * і очі́куємо Твого́ прише́стя
в сла́ві.

Або:

ГС Вели́ка та́йна на́шої ві́ри.

В. Ко́жного ра́зу, коли́ цей хлі́б спожива́ємо * і п'ємо́
з ціє́ї ча́ші, * проголо́шуємо сме́рть Твою́, Го́споди, *
і очі́куємо Твого́ прише́стя в сла́ві.

Або:

ГС Та́йна ві́ри.

В. Ти свої́м хре́стом і воскресі́нням відку́пив нас; *
спасі́ нас, Спасі́телю сві́ту.

Священик, розвівши руки, мовить далі:

ВС Споминаючи Твого Сіна Ісуса Христа, * який є нашою Пасхою і нашим найпевнішим миром, ми відзначаємо Його смерть і воскресіння із мертвих * і, очікуючи благословенного Його пришестя, * приносимо Тобі, Боже вірний і милосердний, цю жертову, * яка єднає людство з Тобою.

Поглянь, добрий і всемілостивий Отче, * на тих, що з'єднуються з Тобою єдиною жертвою Твого Сіна, * і дай, щоб силою Святого Духа * сопричасники цього одного хліба і чаші були з'єднані в одне тіло в Христі, * який усуває всякий поділ.

ІС Бережи нас завжди в єдності розуму й серця разом із нашим Папою **Н.** * і нашим єпископом **Н.** □. * Допоможи нам спільно очікувати пришестя Твого Царства, * аж до години, коли ми предстанемо перед Тобою, * святі серед святих, у небесній обителі * з Пресвятою Дівою Марією, * з блаженними Апостолами * і всіма Святими, * а також із нашими помірними братами та сестрами, * котрих ми смиренно віддаємо Твоєму милосердю.

Тоді ми, воістину остаточно визволені від рани зіпсуття та вчинені зовсім новим творінням, * радісно співатимемо Тобі пісню подяки

Складає руки.

Помазаника Твого, який живе навіки.

Священик бере дискос з гостією і чашу та, підносячи їх, мовить:

ВС Через Христа, з Христом і в Христі, * Тобі, Боже, Отче Всемогутній, * в єдності Святого Духа, * всяка честь і слава, * на віки вічні.

Вірні відповідають:

АМІНЬ.

Далі йдуть обряди Причастя, стор. 59.

ДРУГА ЄВХАРИСТІЙНА МОЛИТВА "ПРО ПРИМИРЕННЯ"

С. Господь з ва́ми.

В. І з ду́хом Тво́ім.

С. Уго́ру серця́.

В. Підно́симо їх до Го́спода.

С. Подя́ку склада́ймо Го́споду Бо́гу на́шому.

В. Досто́йне це і пра́ведне.

Во́истину, досто́йне це і пра́ведне, щоб ми Тобі скла́дали подя́ку * і Тебе́ прославля́ли, Бо́же, Всемогу́тній О́тче, * за все, що дієш у цьо́му сві́ті * че́рез Ісу́са Христа́, Го́спода на́шого.

Ми переко́нуємось у Тво́їй батькі́вській любо́ві, * коли́ Ти пом'я́кшуєш тверді́ людські́ серця́, * і у сві́ті, розді́леному війна́ми і ро́збратом, * чі́ниш лю́дину гото́вою до примі́рення.

Ти си́лою Тво́го Ду́ха дієш у глиби́ні людські́х серде́ць, * щоб ворогі́ шука́ли дорóги до зго́ди, * супро́тивники пода́ли оди́н одно́му ру́ку * і наро́ди дійшли́ до є́дності.

Тво́я ми́ць, Го́споди, чі́нить, * що любо́в перемага́є нена́висть, * жага́ до по́мсти переми́нюється в проба́чення, * а щі́рі по́шуки ми́ру га́сять суперéчки. Тому́ з небéсними со́нмами ми прино́симо на землі́ подя́ку Тво́їй ве́личі, безу́ста́нно взива́ючи:

В. Свят, Свят, Свят Господь Бог Саваот. * Повні́ небеса́ і земля́ сла́ви Тво́єї. * Осанна во ви́шніх. * Благосло́вє́нний, хто іде́ в Ім'я́ Госпо́дне. * Осанна во ви́шніх.

Священик з розведеними руками каже:

ГС Прославляємо Тебе, Отче Всемогутній, * через Ісуса Христа, Твого Сіна, який прийшов у Твоє Ім'я. * Він є для людей Словом спасіння; рукою, простягнутою до грішників; * дорогою, яка веде нас до Твого миру. * Коли ми, Господи, з приводу гріхів наших самі відвернулись від Тебе, * Ти привів нас до примирення, * щоб ми, повністю навернені до Тебе, любили один одного через Твого Сіна, * якого Ти видав за нас на смерть.

Священик складає руки і, тримаючи їх простягнутими над дарами, мовить:

ВС І тепер, святкуючи принесене нам Христом примирення, * просимо Тебе: * освятити ці дари пролиттям Твого Духа,

Складає руки і чинить хресне знамення над хлібом і чашею, мовлячи:

щоб вони стали Тілом ✠ і Кров'ю Твого Сіна, волю якого сповнюємо, звершуючи ці тайни.

Складає руки.

В подальших формулюваннях слова Христа треба вимовляти старанно і виразно, тому що цього вимагає їхнє значення.

Він же, коли мав віддати життя заради нашого визволення, * під час спільної вечері

Бере хліб, трохи підносить його над вівтарем і мовить:

взяв хліб у свої руки, * складаючи Тобі подяку, благословив, * розламав і дав своїм учням, кажучи:

Злегка схиляється.

**БЕРІТЬ І ЇЖТЕ З ЦЬОГО ВСІ:
ЦЕ Є ТІЛО МОЄ,
КОТРЕ ЗА ВАС БУДЕ ВІДАНЕ.**

Показує людям консекровану гостію, кладе її на дискос і преклоняє коліно.

Далі мовить:

Так са́мо, в той ве́чiр,

Бере чашу, трохи підносить її над вітварем і мовить:

взяв ча́шу благослове́ння у свої́ ру́ки * і, прославляю́чи Твоє́ милосе́рдя, * подав свої́м у́чням, ка́жучи:

Злегка схиляється.

**БЕРІТЬ І ПИЙТЕ З НЕЇ ВСІ:
ЦЕ Є ЧА́ША КРО́ВІ МОЄ́Ї
НОВО́ГО І ВІ́ЧНОГО ЗАВІ́ТУ,
КОТРА́ ЗА ВАС І ЗА БАГАТЬО́Х БУ́ДЕ ПРОЛІ́ТА
НА ВІДПУ́ЩЕННЯ ГРІХІ́В.
ЧИНІ́ТЬ ЦЕ НА МІ́Й СПО́МИН.**

Показує людям чашу, ставить її на корпорал і преклоняє коліно.

Далі священник мовить одну з акламацій:

ГС Це вели́ка та́йна ві́ри.

В. Проголо́шуємо смерть Твою́, Го́споди Ісу́се, * спо́відуємо Твоє́ воскресі́ння * і очі́куємо Твого́ прише́стя в сла́ві.

Або:

ГС Вели́ка та́йна на́шої ві́ри.

В. Ко́жного ра́зу, коли́ цей хлі́б спожива́ємо * і п'ємо́ з ціє́ї ча́ші, * проголо́шуємо смерть Твою́, Го́споди, * і очі́куємо Твого́ прише́стя в сла́ві.

Або:

ГС Та́йна ві́ри.

В. Ти свої́м хресто́м і воскресі́нням відку́пив нас; * спа́си нас, Спа́сителью сві́ту.

Священик, розвівши руки, мовить далі:

ВС Спомина́ючи смерть і воскресі́ння Твого́ Си́на, * прино́симо Тобі́, Отче, же́ртву доскона́лого при́мирення, * яку́ Христос за́лишив нам як до́каз своєї́ любове́і * і яку́ Ти сам дав у на́ші ру́ки.

Смирénно благáємо, святий Отче, * щоб Ти вчинів і нас угодними Тобі разом із Твоім Сіном * і обдарува́в нас тим Ду́хом, * котрий усува́є все, що нас одін від одного віддаля́є.

1С Нехай Він учинить посеред людéй Твою́ Церкву * зна́ком єдності та знаряддям Твого́ міру * і збереже́ нас у соприча́сті з на́шим Па́пою **Н.**, * з на́шим єпископом **Н.** □, * з усіма́ єпископами * та всім Твоім наро́дом.

2С Так са́мо, як Ти ніні згрома́див нас на тра́пезу Твого́ Сіна, * збері́ нас разом із Пресвято́ю Богородицею Ді́вою Марією, * з блаже́нними Апосто́лами і всіма́ Святі́ми, * з на́шими брата́ми, а тако́ж з людьми́, з усі́х племе́н і мов, поме́рлими у Тво́їй любо́ві, * на тра́пезу ві́чної єдності у нові́х небеса́х та на нові́й землі, * де ся́є повнота́ Твого́ міру

Складає руки.

в Ісусі Христі́, Го́споді на́шому.

Священик бере дискос з гостією і чашу та, підносячи їх, мовить:

ВС Че́рез Христа́, з Христом і в Христі́, * Тобі́, Бо́же, Отче Всемо́гутній, * в єдності Свято́го Ду́ха, * вся́ка честь і сла́ва, * на ві́ки ві́чні.

Вірні відповідають:

Амі́нь.

Далі йдуть обряди Причастя, стор. 59.

ЄВХАРИСТІЙНІ МОЛИТВИ У МЕСАХ В РІЗНИХ ПОТРЕБАХ

I

ЦЕРКВА В ДОРОЗІ ДО ЄДНОСТІ

1. Нижченаведену форму Євхаристійної Молитви можна сполучати з формулярами таких Мес: за Церкву, за Папу, за єпископа, про вибір Папи або єпископа, за Собор або Синод, за священників, у Месі священника за самого себе, у Месі за служителів Церкви, у Месі під час духовного або пастирського зібрання.

С. Господь з ва́ми.

В. І з ду́хом Тво́ім.

С. Уго́ру серця́.

В. Підно́симо їх до Го́спода.

С. Подя́ку склада́ймо Го́споду Бо́гу на́шому.

В. Досто́йне це і пра́ведне.

Воістину, досто́йне це і пра́ведне, * щоб ми Тобі, Го́споди, всеблагій О́тче, скла́дали подя́ку * і співа́ли гімн сла́ви і велича́ння.

Адже Ти слóвом Єва́нгелія Твогó Сіна * збра́в у одну́ Це́ркву люде́й з усіх наро́дів, мов і на́цій; * для неї́ животво́рною сі́лою свогó Ду́ха * Ти і тепе́р не перестає́ш збира́ти всіх люде́й в одну́ роді́ну.

Явля́ючи Твій заві́т любóві, да́ний Це́ркві, * пості́йно поши́рюється блаже́нна наді́я Ца́рства і сяє́ знак Твоє́ї ві́рності, * обі́цяної Тобо́ю наве́ки в Ісусі Хри́сті, Го́споді на́шому.

Тому́ ми з усіма́ небе́сними во́їнствами * прославля́ємо Тебе́ на землі́, * з усією́ Це́рквою одноголо́сно взива́ючи:

В. Свят, Свят, Свят Господь Бог Саваот. * Пóвні небесá і земля слави Твоєї. * Осáнна во ви́шніх. * Благословéний, хто іде в Ім'я Господне. * Осáнна во ви́шніх.

Священик, розвівши руки, мовить:

ГС Воістину, святий Ти і вельми сла́вний, * Бóже, Чоловіколюбець, * Ти, що за́вжди подорожуєш із людьми́ їхніми життєвими шляхами. * Воістину, благословéний Твій Син, * який є присутній серед нас, * коли ми збираємось із любові до Ньóго. * Він, як ко́лись своїм учням в Ема́усі, * пояснює нам Писáння і ламає для нас хліб.

Священик складає руки і, тримаючи їх простягнутими над дарами, мовить:

ВС Óтже, прóсимо Тебе́, всеблагий Óтче: * зишли́ свого́ Духа, щоб освятити́ ці дари́ хліба і вина́,

Складає руки й чинить хресне знамення над хлібом і чашею, мовлячи:

щоб вони́ ста́ли для нас Тілом ✠ і Крóв'ю

Складає руки.

Гóспода на́шого, Ісúса Христá.

В подальших формулюваннях слова Христа треба вимовляти старанно і вразно, бо цього вимагає їхнє значення.

Він, напередóдні своїх страждáнь, * в остáнню ніч Тайно́ї Вечéрі,

Бере хліб, трохи підносить його над вівтарем і мовить:

взяв хліб, благослови́в, * розлама́в і дав своїм учням, ка́жучи:

Злегка схиляється.

**БЕРІТЬ І ЇЖТЕ З ЦЬÓГО ВСІ:
ЦЕ Є ТІЛО МОЄ,
КОТРЕ́ ЗА ВАС БУДЕ ВИ́ДАНЕ.**

Показує людям консекровану гостію, кладе її на дискос і преклоняє коліно.

Далі мовить:

Так са́мо, пі́сля ве́чєрі,

Бере чашу, трохи підносить її над віварем і мовить:

**взя́вши ча́шу, * склав Тобі́ подя́ку і пода́в свої́м
у́чням, ка́жучи:**

Злегка схиляється.

**БЕРІТЬ І ПИЙТЕ З НЕЇ ВСІ:
ЦЕ Є ЧА́ША КРÓВІ МОЄЇ
НОВО́ГО І ВІ́ЧНОГО ЗАВІ́ТУ,
КОТРА́ ЗА ВАС І ЗА БАГАТЬО́Х БУ́ДЕ ПРОЛІ́ТА
НА ВІДПУ́ЩЕННЯ ГРІХІ́В.
ЧИНІТЬ ЦЕ НА МІ́Й СПО́МИН.**

Показує людям чашу, ставить її на корпорал і преклоняє коліно.

Далі священник мовить одну з акламацій:

ГС Це вели́ка та́йна ві́ри.

В. Проголо́шуємо смерть Твою́, Го́споди Ісу́се, * спові́дуємо Твоє́ воскресі́ння * і очі́куємо Твого́ прише́стя в сла́ві.

Або:

ГС Вели́ка та́йна на́шої ві́ри.

В. Ко́жного ра́зу, коли́ цей хлі́б спожива́ємо * і п'ємо́ з цієї́ ча́ші, * проголо́шуємо смерть Твою́, Го́споди, * і очі́куємо Твого́ прише́стя в сла́ві.

Або:

ГС Та́йна ві́ри.

В. Ти свої́м хресто́м і воскресі́нням відку́пив нас; * спасі́ нас, Спасі́телю сві́ту.

Священик, розвівши руки, мовить далі:

ВС Ми також, святий Отче, споминаючи Христа, * Твого Сіна, нашого Спасителя, * якого Ти через страждання і смерть на хресті привів до слави воскресіння * і посадив по своїй правіці, * проголошуємо діло Твоєї любові, * аж поки прийде Христос, і приносимо Тобі у жертову * хліб життя і чашу благословення.

Мілостиво споглянь на жертову Твоєї Церкви, * в якій ми приносимо пасхальну жертову Христа, передану нам, * і вчині, щоб ми, причащаючись Тілом і Кр'ов'ю Христа, * силою Духа Твоєї любові нині і у день вічності * були зараховані до числа причасників Твого Сіна.

1С Нехай Твоя Церква **Н.** відновиться у світлі Євангелія. * Зміцни ўзи єдності між вірними і пастирями Твого народу, * між Папою **Н.** і нашим єпископом **Н.** □, * між усіма єпископами, щоб Твій люд у цьому світі, поділеному незгодами, * сяяв як пророчий знак єдності та згоди.

2С Пам'ятай також про наших братів і сестер (**Н.** і **Н.**), * котрі поживають у Христовому мирі, * та про всіх померлих, віру яких знав тільки Ти. * Дозволь їм насититись світлом Твого обличчя * і обдаруй їх повнотою життя у воскресінні.

Дай також нам в кінці нашого земного паломництва * дійти до вічної обителі, * де ми житимемо з Тобою завжди * і разом з Пресвятою Богородицею Дівою Марією, * із Апостолами та Мучениками (зі святим **Н.:** святим дня або покровителем), прославлятимемо та величатимемо Тебе

Складає руки.

через Ісуса Христа, Твого Сіна.

Священик бере дискос із гостією і чашу та, підносячи їх, мовить:

ВС Чéрез Христа́, з Христóм і в Христі́, * Тобі́, Бóже, О́тче Всемогúтній, * в є́дності Свято́го Дúха, * вся́ка честь і сла́ва, * на ві́ки ві́чні.

Вірні відповідають:

Амі́нь.

Далі йдуть обряди Причастя, стор. 59.

II

БОГ ВЕДЕ СВОЮ ЦЕРКВУ ДОРОГОЮ СПАСІННЯ

Нижченаведену форму Євхаристійної Молитви можна сполучати із формулами таких Мес: за Церкву, про покликання до священства, за мирян, за родину, за монахів, про покликання до чернечого життя, про прохання любові, за родичів і друзів, Меси подяки.

С. Господь з вами.

В. І з духом Твоїм.

С. Угору серця.

В. Підносимо їх до Господа.

С. Подяку складаймо Господу Богу нашому.

В. Достойне це і праведне.

Воістину, достойне це і праведне, слухне та спасенне, * щоб ми Тобі завжди і всюди складали подяку, * Господи, святий Отче, Сотворителю світу та джерелю усякого життя.

Ти ніколи не нехтуєш творіннями Твоїї мудрості, * але завжди турботливо дієш серед нас.

Ти потужною рукою і простягнутим раменом * вів ізраїльський народ по пустелі. * Нині силою Святого Духа Ти супроводжуєш свою Церкву, що подорожує по світі, * і ведеш її стежками часу до вічної радості Царства через Христа, Господа нашого.

Тому і ми з Ангелами та Святими * співаємо Тобі гімн слави, безупинно взиваючи:

В. Свят, Свят, Свят Господь Бог Саваот. * Повні небеса і земля слави Твоїї. * Осанна во вишніх. * Благословенний, хто іде в Ім'я Господнє. * Осанна во вишніх.

Священик, розвівши руки, мовить:

ГС Воістину, святий Ти і вельми сла́вний, * Бóже, Чоловіколюбець, * Ти, що за́вжди подорожуєш із людьми́ їхніми життєвими шляха́ми. * Воістину, благословенний Твій Син, * який є присутній серед нас, * коли ми збираємось із любові до Нього. * Він, як колись своїм учням в Емаусі, * пояснює нам Писання і ламає для нас хліб.

Священик складає руки і, тримаючи їх простягнутими над дарами, мовить:

ВС Отже, прóсимо Тебе́, всеблагий Отче: * зішли свого́ Духа, щоб освятити ці дари́ хлі́ба і вина́,

Складає руки й чинить хресне знамення над хлібом і чашею, мовлячи:

щоб вони́ ста́ли для нас Ті́лом ✠ і Кро́в'ю

Складає руки.

Гóспода на́шого, Ісúса Христá.

В подальших формулюваннях слова Христа треба вимовляти старанно і виразно, бо цього вимагає їхнє значення.

Він, напередодні своїх страждань, * в останню ніч Тайної Вечері,

Бере хліб, трохи підносить його над вівтарем і мовить:

взяв хліб, благословив, * розламав і дав своїм учням, кажучи:

Злегка схиляється.

**БЕРІТЬ І ЇЖТЕ З ЦЬОГО ВСІ:
ЦЕ Є ТІЛО МОЄ,
КОТРЕ ЗА ВАС БУДЕ ВІДАНЕ.**

Показує людям консекровану гостію, кладе її на дискос і преклоняє коліно.

Далі мовить:

Так са́мо, після вечері,

Бере чашу, трохи підносить її над вівтарем і мовить:

взявши чашу, * склав Тобі подяку і подав своїм учням, кажучи:

Злегка схиляється.

**БЕРІТЬ І ПІЙТЕ З НЕЇ ВСІ:
ЦЕ Є ЧАША КРОВОЇ
НОВОГО І ВІЧНОГО ЗАВІТУ,
КОТРА́ ЗА ВАС І ЗА БАГАТЬО́Х БУДЕ ПРОЛІТА
НА ВІДПУ́ЩЕННЯ ГРІХІВ.
ЧИНІТЬ ЦЕ НА МІЙ СПО́МИН.**

Показує людям чашу, ставить її на корпорал і преклоняє коліно.
Далі священник мовить одну з акламацій:

ГС Це вели́ка та́йна віри.

В. Проголо́шуємо смерть Твою́, Го́споди Ісусе, * спові́дуємо Твоє́ воскресі́ння * і очі́куємо Твого́ пришес́тя в сла́ві.

Або:

ГС Вели́ка та́йна на́шої віри.

В. Ко́жного ра́зу, коли́ цей хлі́б спожива́ємо * і п'ємо́ з цієї́ ча́ші, * проголо́шуємо смерть Твою́, Го́споди, * і очі́куємо Твого́ пришес́тя в сла́ві.

Або:

ГС Та́йна віри.

В. Ти сво́ім хресто́м і воскресі́нням відкупи́в нас; * спасі́ нас, Спасі́телю світу.

Священик, розвівши руки, мовить далі:

ВС Ми такóж, святий О́тче, спомина́ючи Христа́, * Твого́ Сі́на, на́шого Спасі́теля, * яко́го Ти че́рез стражда́ння і смерть на хресті́ приві́в до сла́ви воскресі́ння * і посади́в по свої́й прави́ці, * проголо́шуємо діло́ Твоєї́ любóві, * аж по́ки при́йде Христóс, і прино́симо Тобі́ у жер́тву * хлі́б житт́я і ча́шу благословен́ня. Мі́лостиво спогля́нь на жер́тву Твоєї́ Це́ркви, * в якій ми прино́симо пасха́льну жер́тву Христа́, пере́дану нам, * і вчини́, щоб ми, причаща́ючись Ті́лом і Кро́в'ю Христа́, * сі́лою Ду́ха Твоєї́ любóві нині́ і у день ві́чності * були́ зарахо́вані до числа́ причасників Твого́ Сі́на.

1С Зміцні, Гóсподи, у єдності усіх нас, * покликаних на Твою трапезу, щоб разом із нашим Папою **Н.** і єпископом **Н.** □, * та усіма єпископами, пресвітерами, дияконами * і усім Твоїм народом ми, крокуючи у вірі та надії Твоїми стежками, * спромоглися нести у світ радість і надію.

2С Пам'ятай також про наших братів і сестер (**Н.** і **Н.**), * котрі поживають у Христовому мирі, * та про всіх помёрлих, віру яких знав тільки Ти. * Дозволь їм насититись світлом Твого обличчя * і обдаруй їх повнотою життя у воскресінні.

Дай також нам в кінці нашого земного паломництва * дійти до вічної обителі, * де житимемо з Тобою завжди * і, разом з Пресвятою Богородицею Дівою Марією, * із Апостолами та Мучениками (зі святим **Н.:** святим дня або покровителем), прославлятимемо та величатимемо Тебе

Складає руки.

через Ісуса Христа, Твого Сіна.

Священик бере дискос із гостією і чашу та, підносячи їх, мовить:

ВС Через Христа, з Христом і в Христі, * Тобі, Бóже, О́тче Всемогутній, * в єдності Святого Духа, всяка честь і слава, * на віки вічні.

Вірні відповідають:

Амінь.

Далі йдуть обряди Причастя, стор. 59.

III

ХРИСТОС – ДОРОГА ДО ОТЦЯ

Нижченаведену форму Євхаристійної Молитви можна сполучати із формулярами таких Мес: про євангелізацію народів, за переслідуваних християн, за Батьківщину або місто, за керівників держав, Меси на початку року, Меси за розвиток народів.

С. Господь з ва́ми.

В. І з ду́хом Твої́м.

С. Угору́ серця́.

В. Підно́симо їх до Го́спода.

С. Подя́ку склада́ймо Го́споду Бо́гу на́шому.

В. Досто́йне це і пра́ведне.

**Воісти́ну, досто́йне це і пра́ведне, слу́шне та спасе́нне, *
щоб ми Тобі́ за́вжди і скрізь скла́дали подя́ку, * святи́й
О́тче, Го́споди землі́ і не́ба, * че́рез Христа́, Го́спода
на́шого.**

**Адже́ свої́м Сло́вом Ти сотвори́в сві́т і всі́м гармоні́йно
керу́єш. * Ти дав нам як Посере́дника Тво́є Вті́лене
Сло́во – Ісу́са Христа́, * який переда́в нам Твої́ слова́,
і закли́кав нас Йо́го наслі́дувати. * Він є Дорóгою, яка́
веде́ нас до Те́бе; Істи́ною, яка́ нас визволя́є; * Життя́м,
яке́ наповню́є нас раді́стю.**

**Че́рез Тво́го Си́на Ти збира́єш в одну́ сім'ю́ люде́й, *
ствóрених на сла́ву Твого́ Імені́, відку́плених Кро́в'ю
Його́ хреста́, * позначених знаме́нням Свято́го Ду́ха.
Тому́ нині́ і пові́ки ми ра́зом із Ангела́ми проголо́-
шуємо́ Твою́ сла́ву, з вдя́чністю взива́ючи:**

**В. Свят, Свят, Свят Господь Бог Саваот. * Пóвні небеса́
і земля́ сла́ви Твоєї́. * Осáнна во ви́шніх. * Благосло́вєн-
ний, хто іде́ в Ім'я́ Господне́. * Осáнна во ви́шніх.**

Священик, розвівши руки, мовить:

ГС Воістину, святий Ти і вельми сла́вний, * Бóже, Чоловіколюбець, * Ти, що за́вжди подорожуєш із людьми́ їхніми життєвими шляха́ми. * Воістину, благословенний Твій Син, * який є присутній серед нас, * коли ми збираємось із любові до Нього. * Він, як колись своїм учням в Емаусі, * пояснює нам Писання і ламає для нас хліб.

Священик складає руки і, тримаючи їх простягнутими над дарами, мовить:

ВС Отже, прóсимо Тебе́, всеблагий Отче: * зішли свого́ Духа, щоб освятити ці дари́ хлі́ба і вина́,

Складає руки й чинить хресне знамення над хлібом і чашею, мовлячи:

щоб вони́ ста́ли для нас Ті́лом ✠ і Кро́в'ю

Складає руки.

Гóспода на́шого, Ісу́са Хри́ста́.

В подальших формулюваннях слова Христа треба вимовляти старанно і виразно, бо цього вимагає їхнє значення.

Він, напередодні своїх страждань, * в останню ніч Тайної Вечері,

Бере хліб, трохи підносить його над вівтарем і каже:

взяв хліб, благословив, * розламав і дав своїм учням, ка́жучи:

Злегка схиляється.

**БЕРІТЬ І ЇЖТЕ З ЦЬОГО ВСІ:
ЦЕ Є ТІЛО МОЄ,
КОТРЕ́ ЗА ВАС БУ́ДЕ ВИ́ДАНЕ.**

Показує людям консекровану гостію, кладе її на дискос і преклоняє коліно.

Далі мовить:

Так са́мо, після вечері,

Бере чашу, трохи підносить її над вівтарем і мовить:

взявши чашу, * склав Тобі подяку і подав своїм учням, ка́жучи:

Злегка схиляється.

**БЕРІТЬ І ПИЙТЕ З НЕЇ ВСІ:
ЦЕ Є ЧАША КРОВОЇ МОЄЇ
НОВОГО І ВІЧНОГО ЗАВІТУ,
КОТРА́ ЗА ВАС І ЗА БАГАТЬО́Х БУДЕ ПРОЛІТА
НА ВІДПУ́ЩЕННЯ ГРІХІВ.
ЧИНІТЬ ЦЕ НА МІЙ СПО́МИН.**

Показує людям чашу, ставить її на корпорал і преклоняє коліно.

Далі священник мовить одну з акламацій:

ГС Це вели́ка та́йна віри.

В. Проголо́шуємо смерть Твою́, Го́споди Ісу́се, * спо-
ві́дуємо Твоє́ воскресі́ння * і очі́куємо Твого́ пришес́тя
в славі́.

Або:

ГС Вели́ка та́йна на́шої віри.

В. Ко́жного ра́зу, коли́ цей хлі́б спожива́ємо * і п'ємо́
з цієї́ ча́ші, * проголо́шуємо смерть Твою́, Го́споди, *
і очі́куємо Твого́ пришес́тя в славі́.

Або:

ГС Та́йна віри.

В. Ти свої́м хресто́м і воскресі́нням відкупи́в нас; *
спасі́ нас, Спасі́телю світу́.

Священик, розвівши руки, мовить далі:

ВС Ми такóж, святи́й О́тче, спомина́ючи Христа́, *
Твого́ Си́на, на́шого Спасі́теля, * яко́го Ти че́рез страж-
да́ння і смерть на хресті́ приві́в до сла́ви воскресі́ння *
і посади́в по свої́й прави́ці, * проголо́шуємо діло Твоє́ї
любо́ві, * аж по́ки при́йде Христос́, і прино́симо Тобі́
у же́ртву * хлі́б життя́ і ча́шу благословення́.

Ми́лостиво спогля́нь на же́ртву Твоє́ї Це́ркви, *
в якій ми прино́симо пасха́льну же́ртву Христа́, пе-
редану́ нам, * і вчини́, щоб ми, причаща́ючись Тіло́м
і Кро́в'ю Христа́, * сі́лою Ду́ха Твоє́ї любо́ві нині́
і у день ві́чності * були́ зарахо́вані до числа́ причас-
ників Твого́ Си́на.

1С У́частю у цій та́йні животво́ри нас, Всемогу́тній О́тче, Тво́їм Ду́хом * та відно́ві в нас подóбу Тво́го Си́на. * Змі́цни у́зи є́дності між на́шим Па́пою **Н.**, на́шим єпі́скопом **Н.** □, * між усі́ма єпі́скопами, пресві́терами, * дия́конами та усі́м Тво́їм наро́дом. Дай, щоб ві́рні Це́ркви, сві́тлом ві́ри розпізнаю́чі знаме́ння ча́су, * спромо́глися ре́вно присвя́титись служі́нню Єва́нгелія. * Вчини́ нас чу́йними на потре́би усі́х люде́й, * щоб ми, щі́ро розді́ляючи їхні бі́ль та печа́ль, ра́дість та наді́ю, ві́рно несли́ їм ві́сть спасі́ння * і ра́зом з ні́ми прямува́ли дорóгою Тво́го Ца́рства.

2С Пам'ята́й тако́ж про на́ших браті́в і сесте́р (**Н.** і **Н.**), * котрі́ почи́вають у Хри́стовому мі́рі, * та про всі́х помéрлих, ві́ру які́х знав ті́льки Ти. * Дозво́ль їм насі́титись сві́тлом Тво́го обли́ччя * і обдару́й їх повно́то́ю житт́я у воскресі́нні. Дай тако́ж нам в кінці́ на́шого земно́го палóмництва * дійти́ до ві́чної оби́телі, * де ми жи́тимемо з Тобо́ю за́вжди * і ра́зом з Пресвято́ю Богоро́дицею Ді́вою Марі́єю, * із Апóстолами та Му́чениками (зі святи́м **Н.:** святи́м дня́ або́ покровите́лем) просла́вля́тимемо та велича́тимемо Тебе́

Складає руки.

че́рез Ісу́са Хри́ста́, Тво́го Си́на.

Священик бере дискос із гостією і чашу та, підносячи їх, мовить:

ВС Че́рез Хри́ста́, з Хри́стом і в Хри́сті, * Тобі́, Бо́же, О́тче Всемогу́тній, * в є́дності Свято́го Ду́ха, вся́ка честь і сла́ва, * на ві́ки ві́чні.

Ві́рні відпові́дають:

Амі́нь.

Далі йдуть обряди Прича́стя, стор. 59.

IV

ІСУС ПРОХОДИТЬ, ТВОРЯЧИ ДОБРО

Нижченаведену форму Євхаристійної Молитви можна сполучати із формулярами таких Мес: за біженців і вигнанців, Меси під час голоду або за голодуючих, за ув'язнених, за хворих, за вмираючих, про благодать благої смерті, Меси в будь-якій потребі.

С. Господь з ва́ми.

В. І з ду́хом Тво́ім.

С. Уго́ру серця́.

В. Підно́симо їх до Го́спода.

С. Подя́ку склада́ймо Го́споду Бо́гу на́шому.

В. Досто́йне це і пра́ведне.

Воістину, досто́йне це і пра́ведне, слу́шне та спасе́нне, * щоб ми Тобі́ за́вжди і всю́ди скла́дали подя́ку, О́тче милосе́рдя, вірний Бо́же.

Адже́ Ти дав нам Ісу́са Христа́, Твого́ Си́на як Го́спода і Відку́пите́ля, * котрий за́вжди явля́в милосе́рдя ма́лим і вбо́гим, хво́рим та грі́шникам, * і був по́руч стражде́нних та знедо́лених. * Сло́вом і ді́лом Він возві́стив сві́тові, що Ти – Оте́ць, * який пі́клується про всіх сво́їх діте́й.

Тому́ з Ангела́ми та всіма́ Святы́ми просла́вляємо Тебе́ і велича́ємо, * та співа́ємо гі́нн Твоє́ї сла́ви, безу́ста́нно звива́ючи:

В. Свят, Свят, Свят Госпо́дь Бог Савао́т. * По́вні небеса́ і земля́ сла́ви Твоє́ї. * Осанна во ви́шніх. * Благосло́вє́нний, хто іде́ в Ім'я́ Госпо́дне. * Осанна во ви́шніх.

Священик, розвівши руки, мовить:

ГС Воістину, святий Ти і вельми сла́вний, * Бóже, Чоловіколюбець, * Ти, що завжди подорожуєш із людьми́ їхніми життєвими шляхами. * Воістину, благословенний Твій Син, * який є присутній серед нас, * коли ми збираємось із любові до Ньóго. * Він, як колись своїм учням в Емаусі, * пояснює нам Писання і ламає для нас хліб.

Священик складає руки і, тримаючи їх простягнутими над дарами, мовить:

ВС Óтже, прóсимо Тебе́, всеблагий Óтче: * зішли свого́ Духа, щоб освятитв ці дари́ хлі́ба і вина́,

Складає руки й чинить хресне знамення над хлібом і чашею, мовлячи:

щоб вони́ ста́ли для нас Ті́лом ✠ і Крóв'ю

Складає руки.

Гóспода на́шого, Ісúса Христá.

В подальших формулюваннях слова Христа треба вимовляти старанно і виразно, бо цього вимагає їхнє значення.

Він, напередóдні своїх страждáнь, * в остáнню ніч Та́йної Вечéрі,

Бере хліб, трохи підносить його над вівтарем і мовить:

взяв хлі́б, благослови́в, * розлама́в і дав своїм учням, ка́жучи:

Злегка схиляється.

**БЕРІТЬ І ЇЖТЕ З ЦЬÓГО ВСІ:
ЦЕ Є ТІ́ЛО МОЄ́,
КОТРЕ́ ЗА ВАС БУ́ДЕ ВІ́ДАНЕ.**

Показує людям консекровану гостію, кладе її на дискос і преклоняє коліно.

Далі мовить:

Так са́мо, пі́сля вечéрі,

Бере чашу, трохи підносить її над вівтарем і мовить:

**взя́вши ча́шу, * склав Тобі́ подя́ку і пода́в свої́м
у́чням, ка́жучи:**

Злегка схиляється.

**БЕРІТЬ І ПИЙТЕ З НЕЇ ВСІ:
ЦЕ Є ЧА́ША КРÓВІ МОЄ́Ї
НОВО́ГО І ВІ́ЧНОГО ЗАВІ́ТУ,
КОТРА́ ЗА ВАС І ЗА БАГАТЬО́Х БУ́ДЕ ПРОЛІ́ТА
НА ВІДПУ́ЩЕННЯ ГРІХІ́В.
ЧИНІТЬ ЦЕ НА МІЙ СПО́МИН.**

Показує людям чашу, ставить її на корпорал і преклоняє коліно.

Далі священник мовить одну з акламацій:

ГС Це вели́ка та́йна ві́ри.

В. Проголо́шуємо смерть Твою́, Го́споди Ісу́се, * спо-
ві́дуємо Твоє́ воскресі́ння * і очі́куємо Твого́ прише́стя
в сла́ві.

Або:

ГС Вели́ка та́йна на́шої ві́ри.

В. Ко́жного ра́зу, коли́ цей хлі́б спожива́ємо * і п'ємо́
з цієї ча́ші, * проголо́шуємо смерть Твою́, Го́споди, *
і очі́куємо Твого́ прише́стя в сла́ві.

Або:

ГС Та́йна ві́ри.

В. Ти свої́м хресто́м і воскресі́нням відку́пів нас; *
спасі́ нас, Спасі́телю сві́ту.

Священик, розвівши руки, мовить далі:

ВС Ми також, святий Отче, споминаючи Христа, * Твого Сіна, нашого Спасителя, * якого Ти через страждання і смерть на хресті привів до слави воскресіння * і посадив по своїй правіці, * проголошуємо діло Твоєї любові, * аж поки прийде Христос, і приносимо Тобі у жертву * хліб життя і чашу благословення.

Мілостиво споглянь на жертву Твоєї Церкви, * в якій ми приносимо пасхальну жертву Христа, передану нам, * і вчини, щоб ми, причащаючись Тілом і Кр'ю Христ'я, * силою Духа Твоєї любові нині і у день вічності * були зараховані до числа причасників Твого Сіна.

1С Зміцни, Господи, Твою Церкву у вірі та любові * разом із нашим Папою **Н.**, нашим єпископом **Н. □**, * з усіма єпископами, пресвітерами, дияконами * та усім народом Твого володіння.

Відкрий наші очі, щоб ми пізнали потреби братів. * Надихни наші слова і вчинки, * щоб ми зміли потішати знесілених і пригноблених. * За прикладом і заповіддю Христа дай нам щиро їм служити. * Нехай Твоя Церква буде живим свідченням правди та свободи, справедливості та миру, * щоб усі люди отримали нову надію.

2С Пам'ятай також про наших братів і сестер (**Н. і Н.**), * котрі поживають у Христовому мирі, * та про всіх померлих, віру яких знав тільки Ти. * Дозволь їм насититись світлом Твого обличчя * і обдаруй їх повнотою життя у воскресінні.

Дай також нам у кінці нашого земного паломництва * дійти до вічної обителі, * де ми житимемо з Тобою завжди * і разом з Пресвятою Богородицею Дівою Марією, * із Апостолами та Мучениками (зі святим **Н.:** святим дня або покровителем) прославлятимемо та величатимемо Тебе

Складає руки.

через Ісуса Христа, Твого Сіна.

Священик бере дискос із гостією і чашу та, підносячи їх, мовить:

ВС Через Христа, з Христом і в Христі, * Тобі, Боже, Отче Всемогутній, * в єдності Святого Духа, всяка честь і слава, * на віки вічні.

Вірні відповідають:

АМІНЬ.

Далі йдуть обряди Причастя, стор. 59.

ОБРЯД ПРИЧАСТЯ

Поставивши чашу і дискос, священник зі складеними руками мовить:

Спасєнними заповідями навчені і божєственнымною настановою натхнені, осмілюємося взивати:

ПІД ЧАС АДВЕНТУ

Бог так нас полюбив, * що зіслав нам свого Сїна як Спасителя, * тому осмілюємося взивати:

ПІД ЧАС РІЗДВА

Син Божий став людиною, * щоб ми могли стати дітьми Божими, * тому, сповнені вдячності, * осмілюємося взивати:

ПІД ЧАС ВЕЛИКОГО ПОСТУ

Просїмо Небєсного Отця, щоб Він відпустив нам наші гріхи і захистив нас від зла.

ПІД ЧАС ВЕЛИКОДНЬОГО ПЕРІОДУ

Ми звемося Божими дітьми і дійсно є ними, * тому осмілюємося взивати:

У ЗВИЧАЙНІ ДНІ

Молїмося до Небєсного Отця * так, як навчив нас Ісус Христос:

Або:

Ми отримали Святого Духа, * котрий учинив нас Божими дітьми, * тому осмілюємося взивати:

ПРИ ХРЕЩЕННІ ДІТЕЙ:

Новоохрєщені діти будуть Господа Бога називати Отцєм. Від їхнього імені молїмося так, як навчив нас Ісус Христос:

Священик розводить руки і разом з людьми мовить:

Отче наш, що єси на небесах, нехай святиться Ім'я Твоє, нехай прийде Царство Твоє, нехай буде воля Твоя як на небі, так і на землі. Хліб наш насущний дай нам сьогодні і прости нам провини наші, як і ми прощаємо винуватцям нашим. І не введи нас у спокусу, але виведи нас від лукавого.

З розпростертими руками священик продовжує:

Виведи нас, прбсимо, Гбсподи, від усякого зла і обдаруй милостиво наші дні миром, щоб з допомогою Твого милосердя ми завжди були вільні від гріха та безпечні від усякого сум'яття, очікуючи блаженну надію і пришестя нашого Спасителя Ісуса Христа.

Священик складає руки.

Люди закінчують молитву, відповідаючи:

Бо Твоє Царство, і сила і слава навіки.

З розпростертими руками священик голосно мовить:

Гбсподи Ісусе Христе, * Ти сказав своїм Апостолам: * “Мир залишаю вам, мир Мій даю вам”:

ПІД ЧАС РІЗДВА

С. Гбсподи Ісусе Христе, під час Твого народження Ангели сповістили землі мир:

ПІД ЧАС ВЕЛИКОГО ПОСТУ

С. Гбсподи Ісусе Христе, Твоєю смертю на хресті Бог Отець примирив небо і землю:

У ВЕЛИКОДНІЙ ПЕРІОД

С. Гбсподи Ісусе Христе, в день Воскресіння Ти привітав учнів словами: “Мир вам”:

В УРОЧИСТІСТЬ ЗІСЛАННЯ СВЯТОГО ДУХА

С. Гóсподи Ісýсе Хри́сте, Ти зісла́в Свято́го Ду́ха, щоб обдарува́ти Це́ркву є́дністю та мі́ром:

Не зважа́й на на́ші гріхі́, але на ві́ру своєї́ Це́ркви і, згі́дно з Твоєю́ во́лею, благоволи́ обдарува́ти її́ мі́ром та є́дністю.

Складає руки.

Котрий живе́ш і царює́ш на ві́ки ві́чні.

В. Амі́нь.

Священик, звернений обличчям до вірних, розводячи і складаючи руки, мовить:

Мир Господній нехай за́вжди бу́де з ва́ми.

Вірні відповідають:

І з ду́хом твої́м.

Залежно від обставин диякон або священик каже:

Переда́йте оди́н одному́ знак ми́ру.

Усі згідно з місцевим звичаєм передають один одному знак миру, єдності та любові, священик передає знак миру диякону або міністранту.

Після цього священик бере гостію, ламає її над диском, частинку кладе до чаші, промовляючи:

Це з'єднан́ня Ті́ла і Кро́ві Гóспода на́шого Ісýса Хри́ста нехай ста́не нам допомо́гою на ві́чне життя́.

У цей час співається або мовиться:

А́гнче Бо́жий, що береш гріхі́ сві́ту, поми́луй нас.

А́гнче Бо́жий, що береш гріхі́ сві́ту, поми́луй нас.

А́гнче Бо́жий, що береш гріхі́ сві́ту, дару́й нам мир.

Якщо ламання хліба триває довше, цей спів можна багаторазово повторювати. При останньому повторенні мовиться:

Дару́й нам мир.

Далі священик зі складеними руками тихо мовить:

Господи Ісусе Христе, Сїну Бґга живого, Ти з волї Отця за співучастю Святого Духа своєю смертю дав світові життя, вїзволи мене цим Пресвятим Тїлом і Крґв'ю Твоєю від усього мого беззаконня і від усякого зла. Вчинї також, щоб я завжди виконував Твої заповідї та не дозволь менї ніколи відлучитися від Тебе.

Або:

Господи Ісусе Христе, нехай прийняття Тїла і Крґви Твоїї не наклїче на мене суд і вїчне осудження, але завдяки Твоєму милосерддю нехай охороняє мене та лікує мою душу й тїло.

Священик преклоняє колїно, бере гостїю і, тримаючи її над диском або над чашею, звернувшись до людей, голосно мовить:

Ось Аґнець Бґжий, що берє грїхї світу. Блаженнї ті, що на трапезу Аґнця покликанї.

І разом із людьми в один голос мовить:

Господи, я недостойний, щоб Ти прийшов до мене, але скажи лишє слґво, і одужає душа моя.

Священик, звернений до вїттаря, тихо мовить:

Тїло Христа нехай береже мене на вїчне життя.

З пошаною споживає Тїло Христа.

Далі бере чашу й тихо мовить:

Крґв Христа нехай береже мене на вїчне життя.

З пошаною споживає Крґв Христа.

Потїм священик бере дискос або дарохранительницю, підходить до тих, хто приймає Причастя, і, показуючи кожному гостїю, мовить:

Тїло Христа.

Той, хто приймає святе Причастя, відповідає:

Амїнь.

І причащається.

Якщо святе Причастя уділяє диякон, він чинить так само.

Якщо є вірні, які приймають Причастя під двома видами, слід дотримуватися обряду, описаного у відповідному місці.

Коли священик споживає Тіло Господнє, розпочинається спів на Причастя.

Після закінчення прийняття Причастя священик, диякон або аколїт очищує дискос над чашею і саму чашу.

Під час очищення дискосу та чаші священик тихо мовить:

Гóсподи, дай нам чїстим сёрцем прийняти те, що ми спожїли уста́ми; нехай́ цей дар, отриманий у земно́му житті́, ста́не цілю́щим для нас на життя́ ві́чне.

Потім священик може повернутись на місце головування. Залежно від обставин можна зберігати деякий час святе мовчання, співати псалом, пісню прославлення або гімн.

Священик, звернений обличчям до вірних, стоячи біля вівтаря або на місці головування, зі складеними руками мовить:

Мо́лімося.

Якщо перед цим не було мовчання, всі разом зі священиком моляться деякий час у тиші. Потім священик з розпростертими руками мовить молитву після Причастя.

Після закінчення молитви вірні відповідають:

Амінь.

ОБРЯД ЗАКІНЧЕННЯ

С. Господь з вами.

В. І з духом твоїм.

С. Нехай благословить вас Бог Всемогутній, Отець,
і Син, ✠ і Святий Дух.

В. Амінь.

Після чого диякон або священник зі складеними руками мовить:

Ідіть, жертва звершена.

Або:

Ідіть з миром Христовим.

Або:

**Радість Господня нехай буде нашою міццю.
Ідіть у мирі.**

Або:

**Прославляйте Господа усім своїм життям. Ідіть
у мирі.**

Або, особливо у неділі Великоднього періоду:

Ідіть і несить усім радість воскреслого Господа.

Всі відповідають:

Богу подяка.

У понтифікальній Месі головний служитель, одягнувши митру, розкладаючи руки, мовить:

С. Господь з вами.

В. І з духом твоїм.

С. Нехай Ім'я Господнє буде благословенне.

В. Тепер і навіки.

С. Допомога наша в Імені Господа.

В. Котрий створив небо та землю.

Єпископ бере пасторал, якщо він вживається, і, чинячи тричі хресне знамення над народом, мовить:

С. Нехай благословить вас Бог Всемогутній, Отець, ✠
і Син, ✠ і Святий ✠ Дух.

В. Амінь.

ORDO MISSAE CUM POPULO

RITUS INITIALES

Populo congregato, sacerdos cum ministris ad altare accedit, dum cantus ad introitum peragitur. Cum ad altare pervenerit, facta cum ministris debita reverentia, osculo altare veneratur et, pro opportunitate, illud incensat. Postea cum ministris sedem petit. Cantu ad introitum absoluto, sacerdos et fideles, stantes, signant se, dum sacerdos, ad populum conversus, dicit:

In nómine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.

Populus respondet: Amen.

Deinde sacerdos, manus extendens, populum salutat, dicens:

Grátia Domini nostri Iesu Christi, et cáritas Dei, et comunicátio Sancti Spiritus sit cum ómnibus vobis.

vel: Dóminus vobiscum.

Episcopus dicit:

Pax vobis.

Populus respondet:

Et cum spiritu tuo.

Sacerdos, vel diaconus vel alius minister idoneus, potest brevissimis verbis introducere fideles in Missam illius diei.

Deinde sequitur actus paenitentialis. Sacerdos fideles invitat ad paenitentiam:

Fratres, agnoscámus peccáta nostra, ut apti simus ad sacra mystéria celebránda.

Fit brevis pausa silentii. Postea omnes simul faciunt confessionem:

Confiteor Deo omnipoténti et vobis, fratres, * quia peccávi nimis * cogitatióne, verbo, ópere et omissióne:

et, percutientes sibi pectus, dicunt:

mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa.

Deinde prosequuntur:

Ideo precor beátam Mariam semper Virginem, omnes Angelos et Sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Sequitur absolutio sacerdotis:

Misereátur nostri omnipotens Deus et, dimissis peccátis nostris, perdúcat nos ad vitam aetérnam.

Populus respondet:

Amen.

Sequuntur invocationes Kýrie, eléison, nisi iam praecesserint in aliqua formula actus paenitentialis.

V. Kýrie, eléison. R. Kýrie, eléison.

V. Christe, eléison. R. Christe, eléison.

V. Kýrie, eléison. R. Kýrie, eléison.

Deinde, quando praescribitur, cantatur vel dicitur hymnus:

Glória in excélsis Deo * et in terra pax hominibus bonae voluntátis. * Laudámus te, * benedicimus te, adorámus te, * glorificámus te, grátias ágimus tibi propter magnam glóriam tuam, * Dómine Deus, Rex caeléstis, * Deus Pater omnipotens, * Dómine Fili unigénite, Iesu Christe, Dómine Deus, Agnus Dei, * Filius Patris, * qui tollis peccáta mundi, miserére nobis; * qui tollis peccáta mundi, súscipe deprecationem nostram. Qui sedes ad dexteram Patris, miserére nobis. * Quóniam tu solus Sanctus, tu solus Dóminus, * tu solus Altissimus, * Iesu Christe, cum Sancto Spiritu: in glória Dei Patris. Amen.

Quo hymno finito, sacerdos, manibus iunctis, dicit:

Orémus.

Et omnes una cum sacerdote per aliquod temporis spatium in silentio orant. Tunc sacerdos, manibus extensis, dicit orationem; qua finita, populus acclamat:

Amen.

LITURGIA VERBI

Deinde lector ad ambonem pergit, et legit primam lectionem, quam omnes sedentes auscultant. Ad finem lectionis significandam, lector subdit:

Verbum Dómini.

Omnes acclamant:

Deo grátias.

Psalmista, seu cantor, psalmum dicit, populo responsum proferente.

Postea, si habenda sit secunda lectio, lector eam in ambone legit, ut supra. Ad finem lectionis significandam, lector subdit:

Verbum Dómini.

Omnes acclamant:

Deo grátias.

Sequitur Allelúia, vel alter cantus.

Interim sacerdos incensum, si adhibetur, imponit. Postea diaconus, Evangelium prolaturus, ante sacerdotem inclinatus, benedictionem petit, submissa voce dicens.

Iube, domne, benedicere.

Sacerdos submissa voce dicit:

Dóminus sit in corde tuo et in lábiis tuis: ut digne et competénter annúnties Evangélium suum: in nómine Patris et Filii, † et Spiritus Sancti.

Diaconus respondet:

Amen.

Si vero non adest diaconus, sacerdos ante altare inclinatus secreto dicit:

Munda cor meum ac lábia mea, omnipotens Deus, ut sanctum Evangélium tuum digne váleam nuntiáre.

Postea diaconus, vel sacerdos, ad ambonem pergít, ministris pro opportunitate cum incenso et cereis cum comitantibus, et dicit:

Dóminus vobiscum.

Populus respondet:

Et cum spiritu tuo.

Diaconus, vel sacerdos:

Léctio sancti Evangélii secúndum N,

et interim signat librum et seipsum in fronte, ore et pectore.

Populus acclamat:

Glória tibi, Dómine.

Deinde diaconus, vel sacerdos, librum, si incensum adhibetur, thurificat, et Evangelium proclamat.

Finite Evangelio, diaconus vel sacerdos dicit:

Verbum Dómini,

omnibus acclamantibus:

Laus tibi, Christe.

Deinde librum osculatur dicens secreto:

Per evangélica dicta deleántur nostra delicta.

Deinde fit homilia, quae habenda est omnibus diebus dominicis et festis de praecepto; aliis diebus commendatur.

Homilia expleta, fit, quando praescribitur, professio fidei:

Credo in unum Deum, * Patrem omnipotentem, factorem caeli et terrae, * visibilium omnium et invisibilium. Et in unum Dominum Iesum Christum, * Filium Dei unigenitum, * et ex Patre natum ante omnia saecula. * Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero, * genitum, non factum, consubstantiali Patri: * per quem omnia facta sunt. * Qui propter nos homines et propter nostram salutem * descendit de caelis. *

Ad verba quae sequuntur, usque ad factus est, omnes se inclinant.

Et incarnatus est de Spiritu Sancto * ex Maria Virgine, et homo factus est. * Crucifixus etiam pro nobis sub Pontio Pilato; * passus et sepultus est, * et resurrexit tertia die secundum Scripturas, * et ascendit in caelum, sedet ad dexteram Patris. * Et iterum venturus est cum gloria, iudicare vivos et mortuos, * cuius regni non erit finis. * Et in Spiritum Sanctum, Dominum et vivificantem: * qui ex Patre Filioque procedit. * Qui cum Patre et Filio simul adoratur et conglorificatur: * qui locutus est per prophetas. * Et unam, sanctam, catholicam et apostolicam Ecclesiam. * Confiteor unum baptisma in remissionem peccatorum. * Et exspecto resurrectionem mortuorum, * et vitam venturi saeculi. Amen.

Deinde fit oratio universalis, seu oratio fidelium.

LITURGIA EUCHARISTICA

His absolutis, incipit cantus ad offertorium. Interim ministri corporale, purificatorium, calicem et missale in altari collocant.

Expedit ut fideles participationem suam oblatione manifestent, afferendo sive panem et vinum ad Eucharistiae celebrationem, sive alia dona, quibus necessitatibus Ecclesiae et pauperum subveniatur.

Sacerdos, stans ad altare, accipit patenam cum pane, eamque aliquantulum elevatam super altare tenet, secreto dicens:

Benedictus es, Domine, Deus universi, * quia de tua largitate accepimus panem, * quem tibi offerimus, * fructum terrae et operis manuum hominum, * ex quo nobis fiet panis vitae. *

Deinde deponit patenam cum pane super corporale.

Si vero cantus ad offertorium non peragitur, sacerdoti licet haec verba elata voce proferre; in fine populus acclamare potest:

Benedictus Deus in saecula.

Diaconus, vel sacerdos, infundit vinum et parum aquae in calicem, dicens secreto:

Per huius aquae et vini mysterium * eius efficiamur divinitatis consortes, * qui humanitatis nostrae fieri dignatus est particeps.

Postea sacerdos accipit calicem, eumque aliquantulum elevatum super altare tenet, secreto dicens:

Benedictus es, Domine, Deus universi, * quia de tua largitate accipimus vinum, * quod tibi offerimus, * fructum vitis et operis manuum hominum, * ex quo nobis fiet potus spiritalis.

Deinde calicem super corporale deponit.

Si vero cantus ad offertorium non peragitur, sacerdoti licet haec verba elata voce proferre; in fine populus acclamare potest:

Benedictus Deus in saecula.

Postea sacerdos, inclinatus, dicit secreto:

In spiritu humilitatis et in animo contrito * suscipiamur a te, Domine; * et sic fiat sacrificium nostrum in conspectu tuo hodie, * ut placeat tibi, Domine Deus.

Et, pro opportunitate, incensat oblata et altare. Postea vero diaconus vel minister incensat sacerdotem et populum.

Deinde sacerdos, stans ad latus altaris, lavat manus, dicens secreto:

Lava me, Domine, ab iniquitate mea, * et a peccato meo munda me.

Stans postea in medio altaris, versus ad populum, extendens et iungens manus, dicit:

Orate, fratres: * ut meum ac vestrum sacrificium * acceptabile fiat apud Deum Patrem omnipotentem.

Populus respondet:

Suscipiat Dominus sacrificium de manibus tuis * ad laudem et gloriam nominis sui, * ad utilitatem quoque nostram * totiusque Ecclesiae suae sanctae.

Deinde, manibus extensis, sacerdos dicit orationem super oblata; qua finita, populus acclamat:

Amen.

Tunc sacerdos incipit Precem eucharisticam.

PREX EUCHARISTICA II

V. Dóminus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo. V. Sursum corda. R. Habémus ad Dóminum. V. Grátias agámus Dómino Deo nostro. R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, aequum et salutáre, * nos tibi, sancte Pater, semper et ubique * grátias ágere * per Filium dilectiónis tuae Iesum Christum, * Verbum tuum per quod cuncta fecisti: * quem misisti nobis Salvatórem et Redemptórem, * incarnátum de Spiritu Sancto et ex Virgine natum. * Qui voluntátem tuam adimplens * et pópulum tibi sanctum acquirens * exténdit manus cum paterétur, * ut mortem sólveret et resurrectionem manifestáret. Et ideo cum Angelis et ómnibus Sanctis * glóriam tuam praedicámus, una voce dicentes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth. * Pleni sunt caeli et terra glória tua. * Hosánna in excélsis. * Benedictus qui venit in nómine Dómini. * Hosánna in excélsis.

Sacerdos, manibus extensis, dicit:

Vere Sanctus es, Dómine, fons omnis sanctitatis.

Iungit manus, easque expansas super oblata tenens, dicit:

Haec ergo dona, quaésumus, Spiritus tui rore sanctifica,

iungit manus et signat semel super panem et calicem simul, dicens:

ut nobis Corpus et Sanguis fiant Dómini nostri Iesu Christi.

Iungit manus.

In formulis quae sequuntur, verba Domini proferantur distincte et aperte, prouti natura eorundem verborum requirit.

Qui cum Passióni voluntárie traderétur,

accipit panem, eumque parum elevatum super altare tenens, prosequitur:

accépit panem et grátias agens fregit, * deditque discipulis suis, dicens:

parum se inclinat

ACCIPITE ET MANDUCÁTE EX HOC OMNES:

HOC EST ENIM CORPUS MEUM,

QUOD PRO VOBIS TRADÉTUR.

Hostiam consecratam ostendit populo, reponit super patenam, et genuflexus adorat.

Postea prosequitur:

Simili modo, postquam cenatum est,

accipit calicem, eumque parum elevatum super altare tenens, prosequitur:

accipiens et cálicem, * iterum grátias agens dedit discipulis suis, dicens:

parum se inclinat

**ACCIPITE ET BIBITE EX EO OMNES:
HIC EST ENIM CALIX SÁNGUINIS MEI
NOVI ET AETÉRNI TESTAMÉNTI,
QUI PRO VOBIS ET PRO MULTIS EFFUNDÉTUR
IN REMISSIÓNEM PECCATÓRUM.
HOC FACITE IN MEAM COMMÉMORATIÓNEM.**

Calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat.

Deinde dicit.

Mystérium fidei:

Et populus prosequitur, acclamans:

Mortem tuam annuntiámus, Dómine, * et tuam resurrectiónem confitémur, donec vénias.

Deinde sacerdos, extensis manibus, dicit:

Mémores igitur mortis et resurrectiónis eius, * tibi, Dómine, panem vitae * et cálicem salútis offérimus, * grátias ágentes quia nos dignos habuisti * astáre coram te et tibi ministráre. Et súplices deprecámur * ut Córporis et Sántuini Christi participes * a Spíritu Sancto congregémur in unum.

Recordáre, Dómine, Ecclésiæ tuæ toto orbe diffúsæ, * ut eam in caritáte perficias * una cum Papa nostro N et Episcopo nostro N * et univérso clero.

In Missis pro defunctis addi potest:

Meménto fámuli tui (fámulae tuæ) N * quem (quam) (hódie) ad te ex hoc mundo vocásti. * Concéde, ut, qui (quæ) complantátus (complantáta) * fuit similitúdini mortis Filii tui, * simul fiat et resurrectiónis ipsius.

Meménto étiam fratrum nostrórum, * qui in spe resurrectionis dormiérunt, * omniúmque in tua miseratióne defunctórum, * et eos in lumen vultus tui admitte. * Omnium nostrum, quaésumus, miserére, * ut cum beata Dei Genetrice Virgine Maria, * beato Ioseph, eius Sponso, * beátis Apóstolis et ómnibus Sanctis, * qui tibi a saéculo placuérunt, * aetérnae vitae mereámur esse consórtes, * et te laudémus et glorificémus *

iungit manus

per Filium tuum Iesum Christum.

Accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque elevans, dicit:

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso, * est tibi Deo Patri omnipoténti, * in unitáte Spiritus Sancti, * omnis honor et glória * per ómnia saécula saeculórum.

Populus acclamat:

Amen.

RITUS COMMUNIONIS

Calice et patena depositis, sacerdos, iunctis manibus, dicit:

Praeceptis salutáribus móniti, * et divina institutióne formáti, * audémus dicere:

Extendit manus et, una cum populo, pergit:

Pater noster, qui es in caelis: * sanctificétur nomen tuum; * advéniat regnum tuum; * fiat volúntas tua, sicut in caelo, et in terra. * Panem nostrum cotidiánum da nobis hódie; * et dimitte nobis débita nostra, * sicut et nos dimittimus debitóribus nostris; * et ne nos indúcas in tentatiónem; * sed libera nos a malo.

Manibus extensis, sacerdos solus prosequitur, dicens:

Libera nos, quaésumus, Dómine, ab ómnibus malis, * da propítius pacem in diébus nostris, * ut, ope misericórdiae tuae adiúti, * et a peccáto simus semper liberi * et ab omni perturbatióne secúri: * exspectántes beátam spem * et advéntum Salvatóris nostri Iesu Christi.

Iungit manus.

Populus orationem concludit, acclamans:

Quia tuum est regnum, * et potestas, et gloria * in saecula.

Deinde sacerdos, manibus extensis, clara voce dicit:

Dómine Iesu Christe, qui dixisti Apóstolis tuis: * Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis: * ne respicias peccata nostra, * sed fidem Ecclesiae tuae; * eamque secundum voluntatem tuam * pacificare et coadunare digneris.

Iungit manus.

Qui vivis et regnas in saecula saeculorum.

Populus respondet:

Amen.

Sacerdos, ad populum conversus, extendens et iungens manus, subdit:

Pax Dómini sit semper vobiscum.

Populus respondet:

Et cum spiritu tuo.

Deinde, pro opportunitate, diaconus, vel sacerdos, subiungit:

Offerte vobis pacem.

Et omnes, iuxta locorum consuetudines, pacem et caritatem sibi invicem significant; sacerdos pacem dat diacono vel ministro.

Deinde accipit hostiam eamque super patenam frangit, et particulam immittit in calicem, dicens secreto:

Haec commixtio Córporis et Sánguinis Dómini nostri Iesu Christi fiat accipiéntibus nobis in vitam aetérnam.

Interim cantatur vel dicitur:

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi: miserere nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi: miserere nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi: dona nobis pacem.

Quod etiam pluries repeti potest, si fractio panis protrahitur. Ultima tamen vice dicitur:

dona nobis pacem.

Sacerdos deinde, manibus iunctis, dicit secreto:

Dómine Iesu Christe, Fili Dei vivi, * qui ex voluntáte Patris, cooperánte Spiritu Sancto, * per mortem tuam mundum vivificásti: * libera me per hoc sacrosánctum Corpus et Sáanguinem tuum * ab ómnibus iniquitátibus meis et univérsis malis: * et fac me tuis semper inhaerére mandátis, * et a te numquam separári permittas.

Vel:

Percéptio Córporis et Sáanguinis tui, Dómine Iesu Christe, * non mihi provéniat in indicium et condemnatiónem: * sed pro tua pietáte prosit mihi ad tutaméntum * mentis et córporis, * et ad medélam percipiéndam.

Sacerdos genuflectit, accipit hostiam, eamque aliquantulum elevatam super patenam tenes, ad populum versus, clara voce dicit:

**Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi.
Beati qui ad cenam Agni vocati sunt.**

Et una cum populo semel subdit:

Domine, non sum dignus ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanabitur anima mea.

Et sacerdos, ad altare versus, secreto dicit:

Corpus Christi custodiat me in vitam aeternam.

Et reverenter sumit Corpus Christi.

Deinde accipit calicem et secreto dicit:

Sanguis Christi custodiat me in vitam aeternam.

Et reverenter sumit Sanguinem Christi.

Postea accipit patenam vel pyxidem, accedit ad communicandos, et hostiam parum elevata unicuique eorum ostendit, dicens:

Corpus Christi

Communicandus respondet:

Amen.

Et communicatur.

Eo modo agit et diaconus, si sacram Communionem distribuit.

Si adsint sub utraque specie communicandi, servetur ritus suo loco descriptus.

Dum sacerdos sumit Corpus Christi, incipit Cantus ad Communionem.
Distributione Communionis expleta, sacerdos vel diaconus vel acolythus purificat patenam super calicem et ipsum calicem.

Dum purificationem peragit, sacerdos dicit secreto:

Quod ore sumpsimus, Domine, pura mente capiamus, et de munere temporali fiat nobis remedium sempiternum.

Tunc sacerdos ad sedem redire potest. Pro opportunitate sacrum silentium, per aliquod temporis spatium, servari, vel psalmus aut canticum laudis proferri potest. Deinde, stans ad sedem vel ad altare, sacerdos dicit:

Oremus.

Et omnes una cum sacerdote per aliquod temporis spatium in silentio orant, nisi silentium iam praecesserit. Deinde sacerdos, manibus extensis dicit orationem post Communionem. Populus in fine acclamat:

Amen.

RITUS CONCLUSIONIS

Sequuntur, si habendae sint, breves annuntiationes ad populum.
Deinde fit dimissio. Sacerdos, versus ad populum, extendens manus, dicit:

Dóminus vobiscum.

Populus respondet:

Et cum spiritu tuo.

Sacerdos benedicit populum, dicens:

Benedicat vos omnipotens Deus, Pater, et Filius, ✠ et Spiritus Sanctus.

Populus respondet:

Amen.

Deinde diaconus, vel ipse sacerdos, manibus iunctis, ad populum versus dicit:

Ite, missa est.

Populus respondet:

Deo grátias.

Deinde sacerdos altare osculo de more veneratur, ut initio. Facta denique debita reverentia cum ministris, recedit.

Si qua actio liturgica immediate sequatur, ritus dimissionis omittuntur.

ВИХВАЛЯЄМ ТЕБЕ, БОЖЕ

(Te Deum)

1. Вихваляєм Тебе, Боже,
визнаємо віру в Тебе,
слава Тобі, вічний Отче,
Господи землі і неба.
2. Тобі Ангели і Сили,
всі, що небо населяють,
Херувими й Серафими
слави гімн Тобі співають:
3. Свят, Свят, Свят, Святий Ти, Боже,
Саваот, Господь ласкавий,
сповнені земля і небо
величі Твоєї слави.
4. Хор Апостолів й Пророків,
всіх, хто кров пролив за віру,
вся земна святая Церква
Богу спів несуть в офіру:
5. Ти величний, Боже Отче
й Син Твій істинний єдиний,
і Святий Дух Утішитель –
слава Трійці щохвилини.
6. Ти – Цар слави, Христе Боже,
вічний Син Отця правдивий,
рід людський щоб відкупити,
не згордив Ти лоном Діви.

7. Ти відкрив нам брами Раю,
подолавши смерті жало,
в славі Ти праворуч Бога
світ судитимеш по праву.
8. Ти нас спас ціною крові:
дай же поміч Твоїм слугам,
славу дай в Небеснім Царстві,
нам яви свою потугу.
9. Бережи народ свій, Боже,
дай своє благословенство,
вказуй нам свої дороги,
зішли вічнеє блаженство.
10. По всі дні Тебе ми славим,
Твоє Ім'я превозносим,
хай навіки, безустанно
гімн звучить повноголосий.
11. Від гріха оберігай нас,
стережи від всього злого,
змилуйся над нами, Боже,
віддали усі тривоги.
12. Дай своє нам милосердя,
Господи землі і неба,
сорому хай не зазнаєм,
бо надіємось на Тебе.

МОЛИТВИ ДО СВЯТОГО АРХАНГЕЛА МИХАЇЛА

Святий архангеле Михаїле, борони нас у боротьбі; проти підлості та пасток злого духа будь нашою охороною.

Нехай Бог приборкає його, просимо покірно. А ти, Князю небесного війська, сатану та інших злих духів, котрі кружляють по світу, щоб погубити душі, міццю Божою скинь до пекла. Амінь.

Або:

Святий архангеле Михаїле, найславніший Князю й Полководцю ангельських воїнств, прийди на допомогу людям, яким загрожують сили темряви! Ми створені на образ Бога, відкуплені життям, смертю і воскресінням Ісуса Христа, Його Сіна, а через Хрещення стали храмом Святого Духа. Випроси нам силу волі, щоб ми цю гідність берем, захищаючи себе від зла.

У тобі, святий Михаїле, Церква має свого Захисника й Покровителя. Ти ведеш спасених до небесного щастя. Проси Бога миру, щоб Він переміг владу сатани – сіяча сум'яття – і не дозволив йому поневолювати людей та шкодити Церкві.

Нехай з твоєю допомогою Цариця Ангелів, Жінка, одягнена в сонце, розчавить голову сатани і захистить своїх земних дітей від його підступів.

Захиснику слави Всевишнього! Занеси наші молитви до Бога і виблагай для нас Його милосердя. Амінь.

ЗМІСТ

ЧИН МЕСИ

ВСТУПНІ ОБРЯДИ	3
ЛІТУРГІЯ СЛОВА	8
ЄВХАРИСТІЙНА ЛІТУРГІЯ	11
ПЕРША ЄВХАРИСТІЙНА МОЛИТВА	13
ДРУГА ЄВХАРИСТІЙНА МОЛИТВА	20
ТРЕТЯ ЄВХАРИСТІЙНА МОЛИТВА	24
ЧЕТВЕРТА ЄВХАРИСТІЙНА МОЛИТВА	28
ПЕРША ЄВХАРИСТІЙНА МОЛИТВА “ПРО ПРИМИРЕННЯ”	33
ДРУГА ЄВХАРИСТІЙНА МОЛИТВА “ПРО ПРИМИРЕННЯ”	37
ЄВХАРИСТІЙНІ МОЛИТВИ У МЕСАХ В РІЗНИХ ПОТРЕБАХ	41
I. ЦЕРКВА В ДОРОЗІ ДО ЄДНОСТІ	41
II. БОГ ВЕДЕ СВОЮ ЦЕРКВУ ДОРОГОЮ СПАСІННЯ	46
III. ХРИСТОС – ДОРОГА ДО ОТЦЯ	50
IV. ІСУС ПРОХОДИТЬ, ТВОРЯЧИ ДОБРО	54
ОБРЯД ПРИЧАСТЯ	59
ОБРЯД ЗАКІНЧЕННЯ	64
ORDO MISSAE CUM POPULO	66
ВИХВАЛЯЄМ ТЕБЕ, БОЖЕ (<i>Te Deum</i>)	77
МОЛИТВИ ДО СВЯТОГО АРХАНГЕЛА МИХАЇЛА	79